

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992- 1993

Nr. 1

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

3 NOVEMBER 1992

INHOUDSOPGAVE

Blz.

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)

L. Van den Brande, Minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaamse Minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	
N. De Batselier, Minister Vice-President van de Vlaamse Regering, Vlaamse Minister van Leefmilieu en Huisvesting	2
T. Kelchtermans, Vlaamse Minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	13
H. Weckx, Vlaamse Minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	16
L. Van den Bossche, Vlaamse Minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	1s
L. Detiège, Vlaamse Minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	24

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 69,5)

L. Van den Brande, Minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaamse Minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	24
T. Kelchtermans, Vlaamse Minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	27
H. Weckx, Vlaamse Minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	30
J. Sauwens, Vlaamse Minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	31
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse Minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	33

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 69,5)

L. Van den Brande, Minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaamse Minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	34
T. Kelchtermans, Vlaamse Minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	35
J. Sauwens, Vlaamse Minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	3s
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse Minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	39

REGISTER	40
----------------	----

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

**Vraag nr. 43 (BZ 1992)
van 22 september 1992
van de heer M. CAPOEN**

Vlaamse Unesco Commissie - Gegevens

Op 18 september 1991 werd een Vlaamse Unesco-commissie opgericht die uit 10 leden bestaat.

Op nationaal vlak is nog steeds de (tweetalige) Nationale Unesco-commissie werkzaam binnen het ministerie van Buitenlandse Zaken. Die nationale commissie werd opgericht om de banden tussen de wetenschappelijke, culturele sectoren en onderwijssectoren van België enerzijds en de Unesco anderzijds nauwer aan te halen.

Graag kreeg ik antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe en op basis van welke criteria werden de leden van de Vlaamse Unesco Commissie benoemd? Werd bij de benoeming een zo ruim mogelijke vertegenwoordiging van de sectoren wetenschap, cultuur en onderwijs (naar analogie met de nationale commissie) nagestreefd?
2. Wat zijn de bevoegdheden en de taken van de Vlaamse Unesco Commissie?
3. Hoe verhoudt de werking van de Vlaamse Unesco Commissie zich ten opzichte van die van de Nationale Unesco-commissie? Bestaan er doorstromingskanalen tussen beide?
4. De Unesco kan in principe slechts de officiële contacten onderhouden met één commissie per land. Welke commissie zorgt dan voor de contacten met de Unesco inzake Vlaamse Unesco-materies: de nationale commissie of de Vlaamse Unesco Commissie? Waarom precies de ene of de andere commissie?

Antwoord

1. In uitvoering van het besluit van de Vlaamse Executieve tot oprichting van de Vlaamse Unesco Commissie van 18 september 1991, werden door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, de Gemeenschapsminister van Cultuur en de Gemeenschapsminister van Onderwijs respectievelijk drie kandidaten voorgedragen voor het lidmaatschap van de Vlaam-

se Unesco Commissie. Op voordracht van de drie betrokken leden van de Vlaamse Executieve, werd de voorzitter van de Vlaamse Unesco Commissie benoemd voor een periode van drie jaar. Hierbij werd rekening gehouden met de bepalingen van het cultuurpact. Als secretaris van de Vlaamse Unesco Commissie werd, op voordracht van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, een ambtenaar van de administratie Externe Betrekkingen benoemd. Teneinde de continuïteit te verzekeren, werd deze aangesteld voor een periode van vier jaar.

2. De bevoegdheden en taken van de Vlaamse Unesco Commissie worden omschreven in het besluit van de Vlaamse Executieve tot oprichting van de Vlaamse Unesco Commissie van 18 september 1991:

- Artikel 2:

„De Commissie heeft volgende opdrachten

- 1° een raadgevende naar de Vlaamse Executieve toe in alle aangelegenheden die betrekking hebben op Unesco-activiteiten en met name de algemene vergaderingen en de programma's.
- 2° een informatieve naar de betrokken instellingen die in de Vlaamse Gemeenschap belast zijn met onderwijs, cultuur, wetenschap en onderzoek, teneinde hen tijdig te sensibiliseren omtrent Unesco-activiteiten en programma's.
- 3° een organisatorische bij de tenuitvoerlegging van de Unesco-programma's zoals onder meer studies, enquêtes, conferenties.”

- Artikel 4:

„De Commissie zorgt voor de nodige coördinatie met de administratie Externe Betrekkingen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en met het nationale Ministerie van Buitenlandse Zaken en meer bepaald met de Permanente Vertegenwoordiging bij de Unesco.”

3. De voorzitter van de Vlaamse Unesco Commissie is tevens lid van de Nationale Unesco-commissie. Een lid van de Vlaamse Unesco Commissie is ook lid van de Nationale Unesco-commissie. Daarenboven is de Vlaamse secretaris-generaal van de Nationale Unesco-commissie lid van de Vlaamse Unesco Commissie.
4. Op dit ogenblik onderhoudt de Nationale Unesco-commissie de officiële contacten met Unesco. Wanneer ook de Franse Gemeenschap een eigen Unesco-commissie zal hebben opgericht, en na het vaststellen van de modaliteiten volgens dewelke de Duitstalige Gemeenschap bij het overleg zal worden betrokken, ligt een ontbinding van de Nationale Unesco-commissie voor de hand.

Er zal daartoe voorafgaandelijk overleg gepleegd moeten worden tussen enerzijds de gemeenschappen onderling en tussen de gemeenschappen en het Ministerie van Buitenlandse Zaken anderzijds.

Het is echter duidelijk dat na afschaffing van de Nationale Unesco-commissie duidelijke afspraken zullen moeten worden gemaakt tussen de Unesco-commissies van de Vlaamse en de Franse Gemeenschap, in overleg met de Duitstalige Gemeenschap. Er zal immers één gezamenlijk standpunt ten aanzien van Unesco moeten worden ingenomen.

**Vraag nr. 45 (BZ 1992)
van 24 september 1992
van de heer G. ANNEMANS**

Samenstelling kabinet – Telefoniste van Franse taalrol

Kan de Minister mij bevestigen dat hij bij de samenstelling van zijn nieuw kabinet een telefoniste in dienst heeft genomen die tot de Franse taalrol behoort ?

Zo ja, is het aanvaardbaar dat een voorzitter van de Vlaamse Executieve een Franstalige in dienst neemt ? Zijn er geen werkzoekende Vlaamse telefonistes meer ?

Antwoord

Inderdaad is op mijn kabinet een telefoniste in dienst die gedetacheerd is van een nationale openbare dienst, waar zij is ingeschreven op de Franse taalrol.

Ik kan het lid echter geruststellen : het gaat om een Nederlandstalige telefoniste, die tevens het Frans machtig is.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

**Vraag nr. 242 (BZ 1992)
van 21 september 1992
van de heer P. BREYNE**

Huisvestingscode – Mogelijkheden herinvestering voor erkende vennootschappen

Artikel 80 paragraaf 5 van de huisvestingscode bepaalt dat onder meer de door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) erkende vennootschappen verplicht zijn de huurwoningen waarvan de bijhorende infrastructuur door de overheid werd gesubsidieerd, te verkopen aan de bewoners die erom verzoeken en die in de reglementaire situatie verkeren.

Artikel 14 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 maart 1990 houdende uitvoering van artikel 80 van de huisvestingscode stelt dat de volledige opbrengst van de in aanmerking komende verkopen binnen een termijn van twee jaar na het verlijden van de verkoopakte geherinvesteerd moet worden.

Het lijkt mij evident dat de Vlaamse Raad en de auteurs van het voorstel dat geleid heeft tot het in rand vermeld decreet, gewild hebben dat de erkende vennootschappen effectief gebruik konden maken van de door het decreet bedoelde mogelijkheden van herinvestering. Om hieraan te voldoen moet herinvesteren

dan ook geïnterpreteerd worden als beslissen tot herinvesteren in een bepaald project, en niet als de uitgaven voor dit project betalen.

Antwoord

Zoals het lid stelt, regelt artikel 80 paragraaf 5 van de huisvestingscode de verkoopverplichting voor onder meer de VHM of de door haar erkende vennootschappen, wat de huurwoningen betreft waarvan de bijhorende infrastructuur door de overheid werd gesubsidieerd.

In het artikel 14 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 maart 1990 houdende uitvoering van artikel 80 van de huisvestingscode, wordt bepaald dat de erkende vennootschappen de volledige opbrengst van de verkopen moeten herinvesteren binnen een termijn van twee jaar na het verlijden van de verkoopakte :

- ofwel in de bouw van nieuwe huurwoningen of in de aankoop van gebouwen en de sanering of aanpassing ervan tot huurwoningen ;
- ofwel in andere projecten die beantwoorden aan hun maatschappelijk doel.

Met betrekking tot het begrip herinvestering doet zich een interpretatieprobleem voor. Voormelde bepaling in het besluit van de Vlaamse Executieve moet begrepen worden in de zin dat binnen een termijn van twee jaar een concrete beslissing tot herinvestering getroffen moet zijn, of is de datum die in aanmerking genomen moet worden voor de bepaling van de datum van de herinvestering het ogenblik van de betaling van de uitgaven voor een bepaald project ?

Aan de VHM, die mij dit interpretatieprobleem heeft voorgelegd, heb ik geantwoord dat mijns inziens het ogenblik van de betaling het best aansluit bij de bedoeling van het besluit, vermits zo effectief een snelle aanwending van de gerealiseerde verkoopopbrengsten wordt gerealiseerd. Temeer omdat wanneer als criterium het tijdstip waarop de beslissing tot herinvestering wordt genomen, de daadwerkelijke realisatie van nieuwe investeringen theoretisch nog jaren op zich kan laten wachten.

Mede gelet op het feit dat in deze optiek een aantal erkende vennootschappen geconfronteerd worden met de onmogelijkheid om de opbrengsten van verkopen die dateren van vóór twee jaar voor het ogenblik van de betaling nog aan te wenden, heb ik de intentie om die interpretatie van kracht te laten gaan vanaf 1 januari 1993 voor de verkopen die vanaf die datum worden gerealiseerd. Tevens heb ik aan de VHM gevraagd mij een voorstel door te geven voor de andere dossiers.

Ik begrijp de bekommernis van het lid dat absoluut vermeden moet worden dat geen gebruik gemaakt kan worden van de in het decreet vermelde mogelijkheden van herinvestering.

Niettemin moet worden vermeld dat de huidige doorlooptijd van een bouw dossier veel te lang is en dat hier reële mogelijkheden zijn om deze termijnen in te korten. Zo is de VHM van oordeel dat de doorlooptijd van een bouw dossier tijdens de voorbereidingsfase gevoelig kan worden ingekrompen van het huidig gemiddelde van 495 dagen tot 175 à 205 dagen. Ook wat de uitvoeringsfase betreft (op dit ogenblik gemiddeld 400 à 500 werkdagen) dringt zich een inkorting van de termijnen op.

Als algemene conclusie wil ik het lid dan **ook** mededelen dat mijn voorkeur uitgaat naar enerzijds de notie betaling voor wat de interpretatie van het besluit betreft en naar anderzijds de vaststelling van een realistische maar strakke termijn **die**, vanuit een voluntaristische benadering, uitgaat van een gevoelige inkorting van de huidige voorbereidings- en uitvoeringstermijnen. Indien de noodzaak zich hiertoe voordoet, kan die termijn bij besluit van de Vlaamse Executieve aangepast worden.

**Vraag nr. 243 (BZ 1992)
van 21 september 1992
van mevrouw M. AELVOET**

**Stortplaats voor verkleind huishoudelijk afval in Leuven
— Waterzuiveringsinstallatie**

In de omgeving van het academisch ziekenhuis van de KUL baat de intercommunale een stortplaats uit voor verkleind huishoudelijk afval, in de omgeving beter bekend als het superstort wegens de enorme afmetingen.

Aan de uitbatingvoorwaarden werd een lozingsvergunning gekoppeld, waardoor bijzondere voorwaarden werden opgelegd zowel inzake de kwaliteit van het geloosde percolatiewater als wat **de** toegankelijkheid voor **de** inspectiediensten betreft. Daarom werd overgegaan tot **de** installatie van een rudimentaire waterzuiveringsinstallatie. Het betreft hier een klassieke installatie gebaseerd op beluchting en actief slib. Door de enorme oppervlakte van de stortplaats achten geraadpleegde deskundigen de capaciteit van de installatie ontoereikend en hebben zij ernstige bedenkingen in verband met de efficiëntie. Bij herhaalde bezoeken ter plaatse, gespreid over meer dan twee jaar, stelde ik bovendien vast dat deze zuiveringsinstallatie niet werkte. Bovendien was het wateroppervlak bedekt met waaivuil. Verscheidene omwonenden bevestigden mij met stelligheid de installatie nooit in werking te hebben gezien.

Acht de Minister de geïnstalleerde waterzuiveringsinstallatie toereikend, zowel naar capaciteit als naar efficiëntie ?

Maken de opgelegde lozingsvoorwaarden het voorwerp uit van enig toezicht ? Wat is hiervan de frequentie en wat waren de resultaten ? Werde door de inspectiediensten enige opmerking in dit verband geformuleerd en zo ja, welk gevolg werd hieraan gegeven ?

Antwoord

De stortplaats voor verkleind huishoudelijk afval van de intercommunale Interleuven in Pellenberg werd ingericht volgens het principe van een gesloten reservoir : het huisvuil wordt gestort op een waterdichte polyethyleen plaat. Als de stortplaats vol is wordt deze afgesloten en kan er geen vaste of vloeibare vervuiling deze plaats meer verlaten. Ook regen- of grondwater kan niet meer in het vuil migreren.

In het stort zit water afkomstig van de neerslag en van het vochtgehalte van het vuil (percolatiewater). Dit

afvalwater kan daar zeer lang geabsorbeerd blijven. Het percolaat dat eventueel loskomt uit **het vuil en dat** zich langzaam ophoopt op de **bodem van het stort, kan** worden overgepompt naar een waterzuiveringsinstallatie.

De vraag over het toereikend zijn van de installatie is minder ter zake. Men kan evengoed met een kleine installatie gedurende een langere periode werken dan met een grote gedurende een korte tijd.

Ook het tijdstip van het in werking stellen van de installatie is van minder belang. Het is bijgevolg best mogelijk dat de installatie zelden heeft gewerkt aangezien de gestorte afval een grote hoeveelheid vocht kan ophouden. Regelmatig wordt door de Milieu-inspectie controle verricht van deze stortplaats. Indien er tijdens deze controle een lozing zou worden opgemerkt, gaat men onmiddellijk over tot staalname om na te gaan of de kwaliteit van het afvalwater aan de gestelde eisen in de vergunning voldoet. Indien dit niet zo is wordt er een proces-verbaal van overtreding opgesteld.

Wat het waaivuil betreft werden na een opmerking van **de** Milieu-inspectie de lagune's overdekt met netten. Wat de controle op de lozingsvoorwaarden betreft werd reeds op 18 april 1991 een proces-verbaal opgesteld wegens het niet naleven van de vergunningsvoorwaarden. De gestelde eisen werden ingewilligd, zodat bij recente controles geen overtredingen in verband met de lozingsvergunning meer konden worden vastgesteld.

Voor de duidelijkheid weze nog gesteld dat **de** waterzuiveringsinstallatie niet behoort tot het patrimonium van de VMM. **Deze** installatie is eigendom van en wordt uitgebaat door de intercommunale Interleuven.

**Vraag nr. 244 (BZ 1992)
van 21 september 1992
van mevrouw M. AELVOET**

Pellenberg en omgeving — Problemen in verband met stortplaatsen

Verskillende fruitkwekers gevestigd in Attenrode, Glabbeek en Meensel-Kiezegem doen hun beklag over het afsterven en de opbrengstderving van aanplantingen van fruitbomen in de omgeving van een afgewerkte stortplaats van Interleuven. De fenomenen deden zich een eerste keer voor in 1991 nadat de stortplaats werd afgedekt. De symptomen herhalen zich dit jaar, alleen lijkt de getroffen zone uitbreiding te nemen. De betrokkenen wijten dit aan het ontsnappen van onder meer metaangas via de bodem. Dit is inderdaad een welbekend fenomeen dat in verschillende wetenschappelijke rapporten werd beschreven. Deze stortplaats kwam ook reeds tijdens de uitbating in een kwalijk daglicht te staan door allerhande overtredingen van de exploitatievoorwaarden.

Het is mij bekend dat reeds in augustus 1987 in dezelfde omgeving, doch nabij een andere stortplaats van dezelfde intercommunale, een onderzoek werd ingesteld. De resultaten van dit onderzoek werden kennelijk nooit publiek gemaakt, doch luidens verklaringen

van deskundigen lijkt het vast te staan dat er een on-dubbelzinnig oorzakelijk verband bestaat met de aanwezigheid van de stortplaats. De infiltratie van deze schadelijke gassen wordt toegeschreven aan het hermetisch afdichten met folie. Op de stortplaats die het voorwerp van het onderzoek uitmaakte in 1987, waren trouwens geen verluchtungsbuizen voorzien. Kennelijk hebben noch de uitbater, noch de betrokken diensten van Leefmilieu die de stortplaats hebben vrijgegeven, lessen getrokken uit vorige ervaringen.

Momenteel baat Interleuven in ongeveer vergelijkbare omstandigheden een superstort uit in Pellenberg. Kan de Minister verklaren waarom, gelet op de minder fraaie reputatie van de uitbater enerzijds en op de ervaringen uit 1987 anderzijds, onvoldoende voorzorgen werden genomen om deze toestanden te voorkomen ?

Overweegt de Minister zelf een onderzoek in te stellen naar de oorzaken en naar de naleving van de wettelijke voorschriften ?

Acht de Minister het in dit verband niet aangewezen wijzigingen aan het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 van toepassing op stortplaatsen voor verkleind huishoudelijk afval, door te voeren ?

Welke bijkomende maatregelen overweegt de Minister om een herhaling van bovenvermelde feiten in Pellenberg te voorkomen ?

Antwoord

Ik wil het lid er vooreerst op wijzen dat het geciteerde besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 houdende algemene voorwaarden die gelden voor stortplaatsen van afvalstoffen in of op de bodem niet meer van kracht is ingevolge het verdwijnen van de rechtsgrond van dit besluit. Door de inwerkingtreding op 1 september 1991 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, inzonderheid het artikel 41 bis ervan, werd immers het artikel 27 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen opgeheven. De sectoriële milieuvorwaarden voor dergelijke stortplaatsen zijn nu vastgelegd in titel II van het Vlarem (inzonderheid de artikelen 105 tot en met 151) die op 7 januari 1992 door de Vlaamse Executieve werd goedgekeurd en op 31 juli 1992 is gewijzigd.

In overeenstemming met de EG-reglementering en rekening houdend met de in buurlanden gehanteerde normen, schrijft titel II van het Vlarem, naast andere algemene en sectoriële milieuvorwaarden, concreet het volgende voor :

“Artikel 115. — Gasbeheersing

J 1. Er dienen toereikende maatregelen te worden genomen om ophoping en verplaatsing van stortplaatsgas te beheersen.

J 2. Bij biologisch actieve stortplaatsen waar meer dan 10.000 ton afval per jaar zal worden gestort of reeds is gestort, dient het stortplaatsgas te worden opgevangen en te worden vernietigd. Bij voorkeur wordt het gas hergebruikt met energierecuperatie.”

Wat de door de exploitant uit te voeren controles betreft, bepaalt artikel 150 paragraaf 1 punt 4 van titel II van het Vlarem nog het volgende :

“4. gasuitstoot

a) tenzij in de milieuvergunning een andere meetfrequentie is vermeld, dienen de volgende emissie ter hoogte van elk van de sub 3, a vermelde controlepunten halfjaarlijks gemeten, zowel in de exploitatiefase als in de nazorgfase :

nummer	parameter
2.4.A.	CH ₄
2.4.B.	CO ₂
2.4.C.	O ₂
2.4.D.	H ₂ S
2.4.E.	H ₂
2.4.F.	benzeen

b) in de milieuvergunning kan, in functie van de samenstelling van de gestorte afvalstoffen, de meting van bijkomende parameters worden opgelegd ;

c) de doelmatigheid van de gasafvoerlaag dient regelmatig gecontroleerd.”

Voormelde bepalingen van titel II van het Vlarem zullen met inachtnaam van een bepaalde overgangstermijn evenzeer van toepassing worden op bestaande stortplaatsen.

De voorwaarden omschreven in titel II van het Vlarem houden voldoende garanties in om de uitbating van stortplaatsen categorie 2 op een milieuveilige manier te laten geschieden en in de omgeving zo weinig mogelijk hinder te veroorzaken.

Het toezicht op de naleving van de vergunnings- en de milieuvorwaarden voor dergelijke stortplaatsen van categorie 2 wordt verzekerd door de bevoegde ambtenaren van het bestuur Milieu-Inspectie van de Aminal.

Ik heb de bevoegde diensten van Aminal opdracht gegeven de uitbating van de stortplaats in Pellenberg te onderzoeken naar de oorzaken van de gerezen klachten.

Uit dit onderzoek moet blijken welke bijkomende maatregelen eventueel noodzakelijk zijn om toekomstige klachten te voorkomen.

**Vraag nr. 245 (BZ 1992)
van 21 september 1992
van mevrouw M. AELVOET**

Stort in Huldenberg — Omstreden exploitatie

Op 21 maart 1991 werd door de bestendige deputatie van Brabant aan de firma Decock uit Overijse een vergunning toegekend tot het uitbaten van een stortplaats in Huldenberg-Wolfshagen.

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 38 van 14 februari 1992 (Vragen en Antwoorden,

Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 2 van 23 maart 1992, **blz.** 60) betreffende de behandeling in beroep van vermeld vergunningsbesluit verzekerde de Minister mij **bet** betrokken dossier ter studie te nemen. Intussen werd in **de** gemeente Huldenberg een hoorzitting georganiseerd, waarop de bevolking opnieuw ernstige bezwaren uitte. Luidens ingewonnen informatie zouden de opgelegde exploitatievoorwaarden verscherpt worden.

Kan de Minister mij bevestigen **dat** de exploitatievoorwaarden inderdaad verscherpt worden en zo ja, hoe ?

Wanneer wordt de behandeling in beroep afgerond en aan de bevolking, in casu het Huldenbergse gemeentebestuur, meegedeeld ?

Meent de Minister niet dat gezien de preciaire situatie in verband met de drinkwatervoorziening in Vlaanderen, dergelijke uitbatingen niet in drinkwaterwinningsgebieden thuishoren ?

Antwoord

Bedoeld beroep is op dit ogenblik nog in behandeling bij **de bevoegde** administratie. Het onderzoek is echter wel in zijn eindfase, zodat verwacht mag worden dat het mij weldra mogelijk zal zijn in deze zaak uitspraak te doen.

Het lid zal begrijpen dat ik het voor de uitspraak niet opportuun acht een standpunt in te nemen omtrent deze zaak.

Zodra een beslissing met betrekking tot bedoeld beroep is getroffen, wordt deze overeenkomstig de oude bepalingen van artikel 27 paragraaf 2 van het afvalstofdecreet van 2 juli 1981 onder meer ter kennis gebracht van de gemeente. Volgens artikel 32 van titel 1 van het Vlarem zal de beslissing vervolgens op de gemeente ter inzage moeten liggen van derden.

Volgens het afvalstoffenplan 91-95, goedgekeurd door de Vlaamse Executieve op 20 februari 1991, geldt voor het stortplaatsenbeleid en voor de keuze van de site de specifieke voorwaarde dat enkel de hydrogeologisch veilige gebieden in aanmerking komen voor het aanleggen van nieuwe en het uitbreiden van bestaande gecontroleerde stortplaatsen. Uit het dossier moet blijken of aan deze voorwaarde voldaan kan worden.

Vraag nr. 247 (BZ 1992)
van 22 september 1992
van de heer J. ANSOMS

Verlening van milieuvergunningen op basis van Vlarem I — Advies gemeentelijke milieudienst

Artikel 36, 3 van Vlarem bepaalt dat de dienst van de gemeente die met het onderzoek van milieudossiers is gelast, op vraag van de burgemeester of de gemachtigde ambtenaar, binnen een termijn van 30 kalenderdagen na ontvangst van het dossier een advies dient uit te brengen.

Omtrent deze bepaling stellen heel wat gemeentebesturen de volgende vragen.

1. Is de **aanwezigheid** van het advies van een gemeen-

telijke milieudienst een vormvereiste die noodzakelijk is opdat de vergunning, op basis van Vlarem verleend, rechtskrachtig zou zijn ?

2. Indien dit het geval is, moet de gemeentelijke milieudienst dan over bepaalde minimumkwalificaties beschikken ? Zo ja, welke ?

Antwoord

Het geciteerde artikel van titel I van het Vlarem regelt **de** procedure voor de behandeling van de milieuvergunningsaanvragen bedoeld in artikel 6 paragraaf 1 punt 3 van hetzelfde reglement waarover het college van burgemeester en schepenen in eerste aanleg uitspraak doet. Het lid merkt terecht op dat punt 3 van voormeld artikel 36 voorschrijft dat de burgemeester of de gemachtigde ambtenaar het advies vraagt van de dienst van de gemeente die met het onderzoek van milieudossiers is gelast. In de bedoelde Vlarem-bepalingen is dus geen sprake van „een gemeentelijke milieudienst” maar wel van een dienst „die met het onderzoek van milieudossiers is gelast”. In de praktijk zal dat in vele gevallen de gemeentelijke technische dienst zijn. De aanwezigheid van een gemeentelijke milieudienst als dusdanig is dan **ook geen** vormvereiste.

Ten slotte stelt titel 1 van het Vlarem geen eisen inzake de kwalificaties van **de** gemeentelijke dienst die bedoeld advies dient uit te brengen, noch van de gemeentelijke ambtenaren die in deze dienst zijn tewerkgesteld. Van de gemeentebesturen mag echter worden verwacht dat zij de bevoegde gemeentelijke dienst toch bemannen met ambtenaren met een voldoende kwalificatie in functie van de aard van de hinderlijke inrichtingen die in hun gemeente zijn gevestigd. Daarbij moet dan nog worden aangestipt dat niets belet dat deze dienst voor het formuleren van zijn uiteindelijk advies het voorafgaandelijk subadvies inwint van een intercommunale dienst die ter zake deskundig is.

Vraag nr. 248 (BZ 1992)
van 23 september 1992
van de heer J. ULBURGHS

Formule 1 -circuit Terlaemen- Zolder — Regeling inzake geluidshinder

Het formule 1-circuit Terlaemen, gelegen in Heusden-Zolder, is een gemeentelijke v.z.w. met een bijzondere regeling inzake geluidshinder.

Graag kreeg ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke regeling is getroffen in samenspraak met voormalig Gemeenschapsminister voor Leefmilieu, T. Kelchtermans, en in welk opzicht verschilt die regeling van de afspraken gemaakt tussen de v.z.w. Terlaemen en toenmalig Minister voor Leefmilieu Dupré ?

2. Tijdens activiteiten op de omloop werden de geluidsnormen, zoals vastgelegd in het akkoord met de voormalige Minister voor Leefmilieu, verscheidene malen overschreden. Welke sancties werden er dan getroffen ?

Antwoord

1. De v.z.w. Terlaemen-Zolder beschikt over een vergunning voor het inrichten van wedstrijden, test- en oefenritten met ook recreatief gebruik van motorvoertuigen en -rijwielen op een permanent gebruikte omloop in Zolder-Terlaemen. De huidige vergunning werd verleend bij ministerieel besluit van 22 december 1989 door de voormalige Gemeenschapsminister van Leefmilieu, T. Kelchtermans. Deze vergunning is geldig vanaf 1 januari 1990 tot en met 31 december 1999.

Voordien beschikte de v.z.w. Terlaemen-Zolder over een vergunning, verleend bij ministerieel besluit van 27 april 1988 door de toenmalige Gemeenschapsminister voor Leefmilieu, J. Dupré. Laatstgenoemde vergunning was slechts 2 jaar geldig, meer bepaald van 1 januari 1988 tot 31 december 1989.

De huidige vergunning verschilt in bepaalde opzichten van de vorige vergunning. In de vorige vergunning werden slechts 2 categorieën van activiteiten onderscheiden (A en B) terwijl in de huidige vergunning 3 categorieën (A, B en C) zijn opgenomen. In tegenstelling met vorige vergunning is in de huidige vergunning opgelegd dat zowel de immissies als de emissie-metingen moeten gebeuren met een vaste meetpost. In de huidige vergunning is voor alle activiteiten van de B- en C-categorie een verplichte geluidsmeting en -registratie opgelegd, met verplichte rapportering van alle meetresultaten. In de huidige vergunning is eveneens bepaald dat de gemeentelijke commissie Terlaemen eenmaal per kwartaal door de v.z.w. Terlaemen wordt uitgenodigd op een informatievergadering waarop een overzicht wordt gegeven van de meetresultaten van het voorbije kwartaal.

2. In de huidige vergunning is bepaald dat elke motorvoertuig en/of -rijwiel dat niet aan de opgelegde geluidsbepaling voldoet, door de v.z.w. Terlaemen onmiddellijk van de omloop moet worden verwijderd. Bij inspecties door het bestuur Milieu-inspectie is gebleken dat deze maatregel door de v.z.w. Terlaemen wordt opgevolgd.

**Vraag nr. 249 (BZ 1992)
van 24 september 1992
van de heer G. VERMASSEN**

MER voor hoofdtransportleidingen — Onduidelijkheden

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 schrijft voor in welke gevallen een milieueffectenrapport vereist is voor de volledigheid van een aanvraag voor een bouwvergunning. Onder punt 9 van het besluit staat dat bij de aanleg van een hoofdtransportleiding voor het transport van een vloeistof of een gas, in één of meer van de volgende gebieden, een MER noodzakelijk is :

- ofwel in een volgens het gewestplan natuur- en/of reservaatgebied,
- ofwel in een volgens het gewestplan ecologisch waardevol gebied,

— ofwel in een vogelbeschermingsgebied vastgesteld in toepassing van de EEG-richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979 of Ramsar-gebied.

Ik heb de indruk dat er nog al wat interpretatiemogelijkheden zijn die aanleiding geven tot mogelijk misverstanden.

1. Is een gewone riolering een hoofdtransportleiding ?
2. Is een overstortleiding een hoofdtransportleiding ?
3. Is een leiding die over een afstand van enkele tientallen meters ofwel door een natuurgebied ofwel door een vogelrichtlijngebied wordt aangelegd eveneens MER-plichtig ?

Op dit moment ervaar ik dat de diensten van Stedebouw een MER eisen voor rioleringswerken van kilometers lang die voor een zeer klein gedeelte, bijvoorbeeld enkele tientallen meter, door een natuurgebied of door een vogelrichtlijngebied gaan. Dit geeft niet alleen aanleiding tot vertraging der werken, maar het is uiteraard zeer kostenverhogend, omdat enerzijds de uitvoering van het project wordt uitgesteld en anderzijds een duur MER met een voorspelbaar resultaat moet worden uitgevoerd.

Kan de Minister in deze een verduidelikend antwoord geven ?

Antwoord

1. Na samenspraak tussen de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting en de administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, kan ik het lid melden dat gewone rioolleidingen geen hoofdtransportleidingen zijn zoals deze bedoeld onder artikel 2 punt 9 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 houdende bepaling voor het Vlaamse Gewest van de categorieën van werken en handelingen, andere dan hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieueffectenrapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning.
2. In het kader van dezelfde definitiestudie is een collectorleiding een hoofdtransportleiding. Dit houdt in dat alle aanhorigheden van een collector, zoals onder meer een overstortleiding, ook aanhorigheden zijn van een hoofdtransportleiding die daarvan niet afsplitsbaar zijn.
3. De aanleg van een hoofdtransportleiding in een van de door lid geciteerde gebieden is een project waarvoor een milieueffectenrapport vereist is voor de volledigheid van de samenstelling van het dossier van de aanvraag om bouwvergunning. Daar het Executievebesluit geen drempelwaarden en/of criteria vermeld, kan hiervan vooralsnog niet afgeweken worden.

Voor projecten waarvan de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting aan de hand van een gedetailleerde projectbeschrijving met opgave van de voornaamste in overweging genomen alternatieven, vaststelt dat de uitvoering geen belangrijke milieueffecten kan teweegbrengen, ben ik van oordeel dat de MER-beoordelingsprocedure met een beperkt college van

deskundigen binnen een beperkte tijdsspanne kan worden doorlopen.

Ik kan geenszins de zienswijze van het lid delen dat zo een werkwijze tijdrovend, duur is en het resultaat voorspelbaar is. De intrinsieke waarde van het milieu-effectenrapport ligt niet zozeer in de effectenbeoordeling van de diameter, lengte en diepteligging van de leiding, maar in de tracé-afweging en de lokatie van de overstortpunten.

**Vraag nr. 250 (BZ 1992)
van 28 september 1992
van de heer D. RAMOUDT**

Verbrandingsovens voor huisvuil — Uniformiteit betreffende cijfers en statistieken

Bij het opvragen van cijfermateriaal bij de diverse verbrandingsovens voor huisvuil heb ik vastgesteld dat er geen uniformiteit bestaat in de weergave van cijfers en statistieken. Iedere verbrandingsoven houdt er zijn eigen methode op na, de ene meer gedetailleerd dan de andere.

Graag zou ik van de Minister het volgende vernemen.

1. Hoe zal hij op termijn beleidsopties kunnen nemen in verband met de verbrandingsovens, als hij moet steunen op totaal verschillende cijfergegevens en statistieken die per slot van rekening betrekking hebben op hetzelfde ?
2. Is hij van plan een uniform boekhoudings- en statistieksysteem op te leggen aan de verschillende verbrandingsovens, om een objectief overzicht te krijgen van de werking van de verschillende verbrandingsovens ?

Antwoord

1. Inzake eenduidige algemene gegevens en statistieken ben ik niet bevoegd voor de boekhoudkundige gegevens en de wijze van opmaak die intercommunale verbrandingsovens hanteren in het kader van hun eigen bedrijfsbeheerssystemen. Deze bevoegdheid ressorteert onder de verantwoordelijkheid van mijn collega, de heer T. Kelchtermans, die bevoegd is voor Binnenlandse Aangelegenheden.

Wel wordt in hun vergunning opgelegd dat ze registers moeten bijhouden die de aanvoer van te verbranden afvalstoffen per uur en per dag bijhouden. Deze gegevens kunnen op elk ogenblik door de toezichtsdiensten van Aminal geraadpleegd worden.

2. Inzake de statistieken over de hoeveelheden verwerkte afvalstoffen zijn nog volgende bronnen beschikbaar :

- de jaarverslagen ;
- de per kwartaal aangegeven hoeveelheden verwerkte afvalstoffen die voor de milieuheffingen aangegeven worden.

Beide gegevens zijn bij de OVAM beschikbaar.

In hun exploitatievergunning worden de intercommunale verbrandingsovens verplicht om in een register een aantal gegevens over de aangevoerde afvalstoffen bij te houden. Omdat alle verbrandingsovens in het register dezelfde gegevens moeten bijhouden, kan dit register aanzien worden als een systeem om inzake de genoemde gegevens een boekhoudkundig en statistisch overzicht te verkrijgen.

Al deze gegevens in relatie tot de verwerkingscapaciteit volstaan samen met de gekende uitrusting (bijvoorbeeld al dan niet voorzien van rookgaszuivering) om een beleid te voeren inzake de verbrandingsovens.

**Vraag nr. 251 (BZ 1992)
van 29 september 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Protocol inzake uitstoot SO₂ en MOX — Werking

In oktober 1991 sloten de federale Staatssecretaris voor Leefmilieu en de Gewestministers voor Leefmilieu een protocol af met Electrabel en SPE inzake de uitstoot van SO₂ en MOX. Het is nu bijna een jaar later.

Kan de Minister meedelen welk resultaat dit protocol in de praktijk heeft gehad in verband met SO₂ en MOX ?

Kan de Minister meedelen of het protocol ten voordele van een beter leefmilieu degelijk werkt ?

Antwoord

De overeenkomst betreffende emissiereducties van SO₂, NO_x (niet MOX, zoals verkeerdelijk in de vraag wordt vermeld) afkomstig van elektriciteitsproductie-installaties, die op 18 oktober 1991 werd ondertekend door de Staatssecretaris voor Leefmilieu, de drie gewesten, NV Electrabel en de Samenwerkende Vennootschap voor de productie van elektriciteit, voorziet in de oprichting van een opvolgingscommissie die als opdracht heeft na te gaan of de inhoud van de overeenkomst wordt opgevolgd.

Deze opvolgingscommissie wordt momenteel samengesteld en zal weldra voor de eerste maal vergaderen. De overeenkomst bepaalt dat de uitvoering ervan tussen de betrokken partijen de eerste maal geëvalueerd zal worden in 1994, na kennis genomen te hebben van de verslagen van de opvolgingscommissie.

De opvolgingscommissie zal onder meer aan de hand van de meetgegevens van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie en van de Vlaamse Milieumaatschappij de luchtkwaliteit inzake SO₂ en NO_x toetsen aan de beschikbare gegevens die voorhanden zijn vóór het afsluiten van het protocol.

Met deze analyse moet blijken of het protocol wel degelijk ten voordele van het leefmilieu werkt.

Voorlopig zijn er nog geen resultaten over de uitvoering en de werking van de overeenkomst ter beschikking gesteld.

Vraag nr. 252 (BZ 1992)
van 30 september 1992
van de heer J. VAN EETVELT

Urgentieprogramma voor de sociale huisvesting — Toepassingscriteria

Enige tijd geleden is het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting in werking getreden. Hiervoor komen slechts projecten in aanmerking van gemeenten die beantwoorden aan bepaalde voorwaarden zoals :

- VFIK-gemeenten ;
- gemeenten die beschikken over een erkend woon-noodgebied ;
- gemeenten die beschikken over een herwaarde-ringsgebied en tegelijkertijd gelegen zijn in een ontwikkelingszone of een impulsgebied ;
- gemeenten aangeduid op basis van minstens vier van de zeven volgende criteria : percentage VFIK-migranten, percentage bestaansminimumtrekkers, percentage woningen met klein of zonder klein comfort, percentage bejaarden, bevolkingsdichtheid, percentage huurwoningen, percentage leegstaande woningen.

De juiste toepassing van deze criteria roept heel wat vragen op bij betrokken gemeentebesturen en bouwmaatschappijen in het arrondissement Mechelen.

Om deze reden vernam ik graag welke gemeenten in dat arrondissement wel of niet in aanmerking komen en welke criteria per gemeente van toepassing zijn.

Antwoord

Artikel 28 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 juli 1992 tot uitvoering van artikel 49 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992, stelt inderdaad dat de tegemoetkomingen waarin dit besluit voorziet, slechts verleend kunnen worden voor de in dit besluit bedoelde werken en handelingen uit te voeren op het grondgebied van de gemeenten die aan één of meer van deze criteria (door het lid geciteerd) voldoen.

De lijst van gemeenten die aan één of meer criteria voldoen heb ik bij ministerieel besluit vastgesteld.

De gemeenten uit het arrondissement Mechelen die voldoen en dus op die lijst voorkomen, zijn de volgende en dit wegens de vermelde criteria.

	crite- rium 1	crite- rium 2	3a	3b	crite- rium 3	crite- rium 4
	VFIK	Woon- nood- gebied	Impuls	Her- waarde- rings- gebied	Totaal	Aantal criteria
Duffel	0	0	0	0	0	4
Lier	1	0	0	1	0	5
Mechelen	1	1	0	1	0	7
Puurs	0	0	0	1	0	4
Sint-Amands	0	0	0	0	0	4
Willebroek	1	0	1	1	1	6

Vraag nr. 253 (BZ 1992)
van 1 oktober 1992
van de heer L. APPELTANS

Openluchtgroeven — Toepassing artikel 16 ARAB

Door een aantal gemeentebesturen werden de laatste jaren vergunningen verleend voor de exploitatie van een zand- of grindgroeve op basis van artikel 16 van het ARAB.

Er zijn twee interpretaties van dit artikel mogelijk.

1. "De formaliteiten van het onderzoek voor commo et incommo en het overleggen van plannen zijn niet noodzakelijk voor het onderzoek der vergunningsaanvragen voor tijdelijk op te richten vergunningsplichtige inrichtingen, wanneer de duur van de inrichting . . . wanneer het gaat om een openluchtgroef . . . geen twaalf maanden te boven gaat."

Dus : openluchtgroeven die tijdelijk (maximum 12 maanden) worden uitgebaat zijn niet onderworpen aan de formaliteiten.

2. "De formaliteiten van het onderzoek voor commo et incommo en het overleggen van plannen zijn niet noodzakelijk voor het onderzoek der vergunningsaanvragen voor tijdelijk op te richten vergunningsplichtige inrichtingen, wanneer de duur van de inrichting . . . wanneer het gaat om een openluchtgroef, om werkplaatsen, magazijnen, opslagplaatsen, machines, toestellen, op te richten of te gebruiken op bouwerven geen twaalf maanden te boven gaat."

Dus : openluchtgroeven die tijdelijk (maximum 12 maanden) in functie van een bouwverf worden uitgebaat zijn niet onderworpen aan de formaliteiten.

Graag vernamen we van de Minister welke interpretatie als juridisch correct dient te worden beschouwd. Indien de eerste interpretatie juist is, dienen dan de voorbereidende werkzaamheden en de verwezenlijking van de nabestemming eveneens te worden uitgevoerd binnen de 12 maanden ?

Antwoord

De eerste door het lid gegeven interpretatie van artikel 16 van het ARAB is de correcte. Dit betekent dat in het ARAB-vergunningssysteem voor een openluchtgroef een tijdelijke exploitatievergunning voor maximum 1 jaar verleend kan worden, zonder dat aan alle gebruikelijke formaliteiten moest worden voldaan. Alle activiteiten die tot de eigenlijke exploitatie behoren en die geregeld zijn door de tijdelijke vergunning dienen binnen de termijn van 1 jaar te gebeuren. Dit is het geval voor de voorbereidende werkzaamheden, in geval deze vergunningsplichtig zijn. De verwezenlijking van de nabestemming — die strikt genomen geen feitelijke exploitatie is en onder het toepassingsgebied van een andere wetgeving valt — kan dus buiten de vergunningstermijn vallen.

Ik wens er wel de aandacht op te vestigen dat de exploitatie van een groeve sedert 1 september 1991 is onderworpen aan de Vlaamse vergunningsplicht. Met

name zijn volgens titel 1 van het Vlarem de groeven kleiner dan 1 ha ingedeeld als klasse II-inrichting en deze van 1 ha en meer als klasse I. Een tijdelijke vergunning is voor deze inrichting in het Vlarem-vergunningssysteem niet meer voorgeschreven.

**Vraag nr. 254 (BZ 1992)
van 1 oktober 1992
van de heer L. APPELTANS**

Jaarverslagen inzake milieu — Opstelling

In de beleidsbrief van de Gemeenschapsminister van 24 april 1992 werden, onder de titel Afval, statistische gegevens van het jaar 1987 opgenomen.

Opvallend is dat een aantal diensten zoals v.z.w. OVAM tot voor enkele jaren een jaarverslag opstelden en dit op een vrij brede basis publiceerden. De laatste jaren werden geen jaarverslagen meer verspreid.

1. Van welk jaar zijn de recentste statistische gegevens inzake afval, waterkwaliteit, luchtkwaliteit ?
2. Welke diensten stelden die statistieken op ?
3. Zijn deze gegevens ter beschikking van het publiek ?

Antwoord

Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen enerzijds de jaarverslagen en anderzijds statistische gegevens.

Een jaarverslag handelt zoals gebruikelijk over de taakomschrijving, de organisatie (zoals personeel en budgettaire middelen), de opgelegde opdrachten, de activiteiten met projectdefiniëring, publikaties, bedrijfsresultaten en balansoverzicht.

Statistische gegevens daarentegen vinden hun oorsprong in een numerisch overzicht van meetresultaten, meetreeksen, tellingen, prognose, en dergelijke.

De jaarverslagen van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) en Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) worden jaarlijks opgesteld en op ruime schaal gratis verspreid. De laatste jaarverslagen dateren van 1991. Het publiek kan deze publikatie op aanvraag gratis verkrijgen. Aan de leden van de Vlaamse Raad, gemeentebesturen en intercommunales wordt automatisch een exemplaar toegestuurd bij verschijning.

1. Statistische gegevens inzake afval, verspreid door OVAM :

De statistische gegevens inzake afval zijn verwerkt in een reeks rapporten die werden opgesteld ter voorbereiding van het afvalstoffenplan 1991-1995. Ze geven de toestand in 1987 weer (melding 1988) :

- inventarisatie huishoudelijke afvalstoffen, inclusief selectieve inzameling 1989 (*)
- inventarisatie industriële afvalstoffen 1/90

- preventie- en recuperatieplan 4/90
- masterplan verbranden met energierecuperatie 5/90
- gehalogeneerde koolwaterstoffen 5/89
- ziekenhuisafvalstoffen 1989
- afvalolie 12/89
- voertuigenwrakken, schroot en reststoffen 4/90
- onderhoudsbaggerspecie en ruimingsspecie 1990
- bouw- en sloopafval 6/90
- rioolslib, septisch materiaal 1989
- slib van rioolwaterzuiveringsinstallaties 5/90
- verontreinigde sites 6/90

(*) In juli van dit jaar is de inventarisatie huishoudelijk afvalstoffen productie, inzameling en verwijdering in geactualiseerde versie verschenen. Hierin zijn de gegevens tot en met 1990 verwerkt.

Verder is er nog het masterplan groenten, fruit en tuinafval (GFT) en groenafval verschenen in september 1991.

Al deze statistische gegevens zijn verwerkt in rapportvorm. Deze rapporten kunnen worden ingekeken bij het Technisch Wetenschappelijk Informatiecentrum Afvalstoffen (Twica) bij OVAM, of zij kunnen worden aangekocht bij de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) en Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM), Kan. De Deckerstraat 22-26, 2800 Mechelen.

De meest recente gegevens over industriële en giftige afvalstoffen inzake producenten, soorten, hoeveelheden, karakteristieken, ophaler, vervoerders en verwerkers, worden enkel na een schriftelijke aanvraag aan het publiek verstrekt, zij het in niet-gepersonaliseerde vorm. Dit laatste in uitvoering van het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 augustus 1982, houdende inrichting en werking van een databank bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij, meer bepaald van het artikel 6, waarvan citaat :

„De inlichtingen en gegevens opgesomd in artikel 3 van dit besluit en de eruit afgeleide resultaten zijn strikt vertrouwelijk en mogen door de ambtenaren van de afvalstoffenmaatschappij slechts gebruikt worden voor het doel waarvoor ze bestemd zijn, zoals dat omschreven is in artikel 2 van dit besluit.

De gegevens dienen op zodanige wijze gebruikt en verwerkt te worden dat ze geen identificatie van personen, instellingen en ondernemingen door derden toelaten”.

2. Statistische gegevens inzake waterkwaliteit, verspreid door VMM :

— inventarisatie waterkwaliteitstoestand van het stroomgebied van de Schelde	9/91	— AWP-II inventarisatie 1991 van het bekken van de Boven-Demer	9/92
— jaarverslag fysica-chemisch meetnet oppervlaktewater 1990	12/91	— AWP-II inventarisatie 1991 van het bekken van de Zwalm	10/92
— jaarverslag biologisch meetnet 1989-1990	12/91	— AWP-II inventarisatie 1991 van het bekken van de Barbierbeek	10/92
— rapport Eutrofiëringsonderzoek Boudewijnkanaal	1/92	— AWP-II inventarisatie 1991 van het bekken van de Velp	10/92
— kunstmatige substraten voor biologische monitoring van grote rivieren en kanalen in Vlaanderen en Nederland (basisnota en bijlagen)	2/92	— AWP-II inventarisatie 1991 van het bekken van de Vliet	10/92
— resultaten emissie meetnet water 1991	6/92	— AWP-II inventarisatie 1991 van het bekken van de Handzamevaart	10/92
— onderzoek naar de aanwezigheid van microverontreinigingen in zwevende stof in het oppervlaktewater van het Scheldebekken	6/92		
— jaarverslag meetnet oppervlaktewater 1991	6/92	AWP = Algemeen waterzuiveringsprogramma	
— handleiding biologisch en fysisch-chemisch onderzoek immissie-meetnet water	8/92	3. Statistische gegevens inzake luchtkwaliteit, verspreid door VMM :	
— onderzoek naar de aanwezigheid van microverontreinigingen in oppervlaktewater van het Vlaamse Gewest : planning	9/92	— luchtverontreiniging in het Vlaamse Gewest Jaarverslag Immissie-meetnet 1990- 1991	10/92
— AWP-II Kluizen	11/90	— luchtverontreiniging in het Vlaamse Gewest Ammoniak-emissies door de landbouw	10/92
— AWP-II bekken van de Zenne	7/92		
— AWP-II inventarisatie 1990 van het bekken van de Mark	10/91	De hierboven in punt 2 en 3 aangehaalde rapporten zijn in principe gratis voor openbare besturen en alle in het milieu betrokken instellingen en personen. Zij kunnen door iedereen schriftelijk worden aangevraagd bij de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), dienst Externe Informatie. A. Van De Maelestraat 96, 9320 Erembodegem.	
— AWP-II deel inventarisatie 1990 van het kanaal Gent-Terneuzen	10/91	De burger kan ook steeds terecht bij de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, Belliardstraat 14-18, 1040 Brussel, waar men hem zal helpen in het samenbrengen van de nodige statistische en andere gegevens inzake afval, waterkwaliteit en luchtkwaliteit.	
— AWP-II deel inventarisatie 1990 van het bekken van de IJzer, Handzamevaart en de polders afwaterend naar Nieuwpoort en Frankrijk	11/91		
— AWP-II inventarisatie 1991 van het bekken van de Dender	6/92	Vraag nr. 255 (BZ 1992) van 1 oktober 1992 van de heer L. APPELTANS	
— AWP-II inventarisatie 1991 van het bekken van de Grote Nete	8/92	Black point Reppel (Bocholt) — Sanering	
— AWP-II inventarisatie 1991 van het bekken IJzer-Blankaart	8/92	De voormalige Gemeenschapsminister van Leefmilieu, T. Kelchtermans, had op vraag nummer 132 van 5 april 1991 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 13 van 13 mei 1991, blz. 660) geantwoord dat de sanering van het black point Reppel (Bocholt) spoedig zou worden aangevat.	
— AWP-II inventarisatie 1991 van het bekken van de Boven-Schelde	8/92	De Gemeenschapsminister vermeldde onder andere nog dat :	
— AWP-II inventarisatie 1991 van het bekken van de Beneden-Demer	8/92	— al de oude (en met zware metalen gepollueerde) gebouwen zullen worden afgebroken en opgeslagen op een beperkt deel van het terrein ;	
— AWP-II inventarisatie 1991 van het bekken van de Kleine Nete	9/92	— een milieueffectenrapport zal worden opgesteld in het kader van de sanering.	
		1. Werd de saneringsopdracht reeds toegewezen ? Is de sanering reeds in uitvoering ?	

2. In functie van welke werken of exploitatie wordt het milieueffectenrapport opgesteld ? Is dit milieueffectenrapport reeds opgesteld ?
3. Worden toxische en gevaarlijke afvalstoffen opgeslagen in of op de bodem ?
4. Dient het gewestplan hiervoor te worden aangepast (stortplaats van industrieel afval) ?
5. Is voor de opslag van het afval (puin van de oude gebouwen en andere afvalstoffen) een vergunning (in het kader van de Vlarem-wetgeving) nodig ? Is deze vergunning reeds verleend ?

Antwoord

1. Op 29 januari 1992 werden de saneringswerken gegund aan de Tijdelijke Vereniging Soils NV-Dape-mo NV-Dredging International NV, in overeenstemming met een beslissing van de Vlaamse Executieve.

De saneringswerken konden tot nu toe echter niet worden aangevat wegens het verzet van één van de eigenaars die tegen de beslissing tot ambtshalve sanering verschillende procedures heeft aangespannen, zowel voor de burgerlijke rechtscolleges als voor de Raad van State.

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 juli 1992, waarin de opdracht tot ambtshalve sanering formeel werd bevestigd, werd door de Raad van State geschorst bij arrest van 24 september 1992. Binnen een termijn van zes maanden zal de Raad van State een definitieve uitspraak doen over de vordering tot nietigverklaring van dit besluit.

Bovendien heeft de vrederechter van Bree bij vonnis van 21 augustus aan de OVAM verboden om de terreinen te betreden of er enige werkzaamheid uit te voeren. Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld.

Zolang deze procedures hangende zijn kunnen de saneringswerken onmogelijk worden uitgevoerd.

2. Het milieueffectenrapport werd opgesteld om de effecten van de saneringswerken te onderzoeken. Het definitieve rapport werd in september 1991 door het studiebureau afgeleverd en op 20 december 1991 kreeg het een conformiteitsverklaring van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting.
- De saneringswerken beogen het inkapselen van een bestaande, historische arseenverontreiniging ter beperking van de milieurisico's van deze verontreiniging. Zij omvatten afbraakwerken, grondwerken en de aanleg van een gecontroleerde stortplaats voor het verontreinigde afbraakmateriaal op de site zelf.
3. Er zal inderdaad sterk verontreinigd steenpuin opgeslagen worden, onder gecontroleerde omstandigheden, in tegenstelling met de huidige, niet gesaneerde toestand waarbij rechtstreeks contact met het verontreinigde materiaal mogelijk is.
4. Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de Minister van Ruimtelijke Ordening.

5. De opslag van het afval in situ is inderdaad te beschouwen als een vergunningsplichtige activiteit in het kader van Vlarem. Hiervoor zal OVAM, voor de effectieve aanvang van de werken, een vergunning aanvragen.

Vraag nr. 256 (BZ 1992) van 1 oktober 1992

van de heer L. APPELTANS

Grindgroeve in Meeuwen-Gruitrode — Exploitatievergunning

Door de gemeente Meeuwen-Gruitrode werd op 20 februari 1992 een vergunning verleend aan de NV KGM voor de exploitatie van een grindgroeve gelegen in de Roesstraat in Neerglabbeek (gemeente Meeuwen-Gruitrode). Het betrof hier een vergunning verleend in toepassing van artikel 16 van het ARAB.

1. Wanneer werd de exploitatievergunning aangevraagd ?
2. Over welke oppervlakte mag de uitbating gebeuren ?
3. Over hoeveel hectare werd reeds grind gewonnen in deze zone ?
4. Op welke wijze dient de nabestemming (landbouw) te worden gerealiseerd ? Moet het gebied opnieuw worden aangevuld ? Zo ja, met welke materialen ?

Antwoord

Het college van burgemeester en schepenen verleende inderdaad op 20 februari 1992 overeenkomstig artikel 16 van het ARAB aan de NV KGM een tijdelijke vergunning voor 12 maanden voor het delven van grind op de percelen genaamd Nijsenberg in Neerglabbeek. De voormelde exploitatievergunning werd aangevraagd op 30 juni 1991, dus voor de invoeging op 1 september 1991 van titel 1 van het Vlarem.

De totale voor winning bestemde oppervlakte bedraagt circa 2 ha 45 ca, dus minder dan 10 ha, zodat deze activiteit buiten het toepassingsgebied valt van het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling van bepaalde categorieën van hinderlijke inrichtingen.

Volgens de beschikbare gegevens blijft er momenteel nog circa 91 a te ontginnen.

De eindafwerking voor het realiseren van de nabestemming (landbouw) zal volgens de plannen bestaan uit een wederaanvulling met gezeefd zand, afkomstig van het zeven van grind, waarop circa 30 cm teelaarde, afkomstig van de afgegraven en gestockeerde teelaarde, zal worden aangebracht.

Vraag nr. 257 (BZ 1992) van 2 oktober 1992 van de heer L. BARBE

Bedrijf Moens in Wichelen — Bodemverontreiniging

In opdracht van AROL — bestuur Leefmilieu in Brus-

sel voerde de provinciale dienst Leefmilieu Oost-Vlaanderen in 1988 een beperkt bodemonderzoek uit in de omgeving van het bedrijf Moens in Wichelen. In verschillende stalen, genomen langs beide kanten van de Schelde, werd voor cadmium, lood en zink de "signaleringswaarde" overschreden. Het rapport besluit als volgt: "Verder onderzoek zou dienen uit te wijzen of deze bodemverontreiniging al dan niet in relatie staat met mogelijke pollutie veroorzaakt door het bedrijf Moens". Bij mijn weten is er tot nu toe geen verder onderzoek gebeurd.

1. Werd in en om het bedrijf Moens in Wichelen verder onderzoek uitgevoerd inzake bodemverontreiniging? Wat zijn hiervan de belangrijkste resultaten? Wat is de oorzaak van de vervuiling?
2. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om een beeld te krijgen van die bodemverontreiniging?
3. Hoe worden die gronden gesaneerd?

Antwoord

Het bestuur Milieu-inspectie, buitendienst Gent, van mijn administratie Milieu, Natuur en Landinrichting zal in de nabije toekomst verder onderzoek uitvoeren naar bodemverontreiniging in en om het bedrijf Moens in Wichelen.

Het resultaat van dit onderzoek zal aan het lid ten gepaste tijde doorgestuurd worden, samen met het overzicht van de maatregelen die genomen moeten worden om de bodem te saneren.

Vraag nr. 258 (BZ 1992)
van 2 oktober 1992
van de heer M. CAPOEN

Duingebieden kust — Inventarisering

Naar verluidt werd aan het Instituut voor Natuurbehoud opdracht gegeven tot volledige inventarisering van alle duingebieden aan de kust, met aanduiding van ecologische waardering, bestemming, eventuele bestemmingswijzigingen enzovoort.

Uiteraard wordt met veel belangstelling uitgekeken naar de uitvoering van deze opdracht, waarvan beloofd werd ze af te ronden op korte termijn.

Op basis van deze inventarisatie zal het mogelijk zijn een doorgedreven duinbeschermingsbeleid uit te werken.

1. Wat is de precieze inhoud van de opdracht? Welke percelen moeten worden geïnventariseerd? Welke gegevens moeten daarbij worden opgegeven?
2. Wanneer wordt de uitvoering van de opdracht gepland?

Antwoord

Ik heb het Instituut voor Natuurbehoud van de Vlaamse Gemeenschap opdracht gegeven om samen met de bevoegde buitendienst van het bestuur Natuurbehoud

en -ontwikkeling een zo volledig mogelijke inventaris van de duinengordel aan de Vlaamse kust op te stellen, waarbij zowel de bestemming als het effectief gebruik en de eigendomsstructuur zou worden weergegeven en waarbij zo mogelijk voorstellen zouden worden gedaan voor een gewenste toekomstige bestemming. Daarbij diende te worden samengewerkt met de betrokken regionale en lokale besturen.

Uiteraard moeten de gewenste bestemming en de op te leggen beperkingen steunen op een algemeen beleidsplan voor de kust.

In een eerste fase werd reeds een kaart op schaal 1/25.000 uitgewerkt op basis van de kaart van de Groene Hoofdstructuur van de administratie op schaal 1:100.000.

In een tweede fase werd een voorlopige beschrijving opgesteld, samen met een knelpuntennota en een kaart op schaal 1:10.000. Daaruit kan met de medewerking van de gemeentelijke diensten een uitwerking op het niveau van de kadastrale percelen worden gerealiseerd. Voor deze tweede fase werd nog geen timing vooropgezet, omdat dit ook afhankelijk is van de terbeschikkingstelling van bijkomend personeel. Hiervoor wordt momenteel naar een oplossing gezocht.

Tijdens het plaatsbezoek van de commissie Leefmilieu van de Vlaamse Raad aan de Westkust op 1 oktober jongstleden werd daarover toelichting verstrekt aan de commissieleden.

Vraag nr. 259 (BZ 1992)
van 2 oktober 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten — Bouw van sociale huurappartementen

Blijkens een recente toespraak van de Voorzitter van de Executieve zou de bouw van huurappartementen in het kader van het urgentieprogramma onder meer aangetakt worden in de zes faciliteitengemeenten rond Brussel. Vlabinvest moet daartoe intercommunale en sociale huisvestingsmaatschappijen vinden die tot samenwerking bereid zijn.

1. Kan de Minister mij meedelen hoeveel intercommunale en sociale huisvestingsmaatschappijen uit de zes gemeenten tot nog toe hun belangstelling lieten blijken om met Vlabinvest samen te werken?
2. Zijn er tot op heden gemeenten waarvoor nog geen vooruitzichten op de bouw van dergelijke huurappartementen bestaan?
3. Bestaan er gegevens over het maximum aantal appartementen dat met de nog beschikbare bouwruimte nog kan worden opgetrokken in de zes faciliteitengemeenten?

Antwoord

Het Rollend Sociaal Investeringsfonds voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest) ressorteert onder de bevoegdheid van de Minister-president, Vlaamse Minister van Eco-

nomie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, de heer L. Van den Brande.

Vraag nr. 261 (BZ 1992)

van 9 oktober 1992

van de heer J. EEMAN

Extra bouw van sociale woningen — NV Domus Flandria

In het kader van bijkomende bouw van sociale woningen werd de NV Domus Flandria opgericht. In dit verband vernam ik graag :

1. hoe de raad van bestuur en het directiecomité samengesteld is ;
2. over hoeveel beginkapitaal de NV beschikt.

Antwoord

De raad van bestuur van Domus Flandria NV is voorlopig samengesteld uit zes bestuurders, met name drie van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) en drie van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen (GIMV). Ln functie van de privé-inbreng wordt overwogen het aantal bestuurders uit te breiden tot maximum 11. Domus Flandria heeft geen directiecomité.

Het beginkapitaal van Domus Flandria zal naar alle waarschijnlijkheid ongeveer 2 miljard frank bedragen waarbij 51 procent wordt ingebracht door de VHM en de GIMV en 49 procent door andere aandeelhouders, in toepassing van artikel 49 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992. Dit artikel stelt meer bepaald dat de GIMV en de VHM gezamenlijk steeds direct of indirect over ten minste de helft plus één van de aandelen in het kapitaal van Domus Flandria moeten beschikken, alsook over meer dan vijftig procent van de stemmen en mandaten in de bestuursorganen en in de algemene vergadering.

T. KELCHERSMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 309 (BZ 1992)

van 25 september 1992

van mevrouw M. AELVOET

Leuven — Geplande herinrichtingswerken

De Leuvense gemeenteraad aanvaardde tijdens de gemeenteraadszitting van augustus jongstleden het voorstel van het stadsbestuur om voor het grondgebied van de stad de verkeerscirculatie ter studie uit te besteden. Uitgangspunten zijn het verkeersarmoer maken van het centrum en het toekennen van een belangrijker plaats aan het openbaar vervoer in het geheel van de verkeerstroom.

Tegelijkertijd loopt een studie tot herinrichting van de Leuvense stationsomgeving, waarvan de uiteindelijke resultaten ongetwijfeld een belangrijke impact zullen hebben op de algemene verkeerssituatie. Het stadsbestuur deed ook de formele belofte over het geheel de verkeersplannen een brede maatschappelijke discussie aan te gaan.

In de door de Minister voorgestelde lijst van prioritaire werken voor Vlaams-Brabant noteren wij dat op het grondgebied Leuven onder meer de heraanleg van de groene zone Schreursvest (geraamde kostprijs 10 miljoen) en werken aan het Martelarenplein zijn weerhouden. De aard van de geplande werken is ons allerminst duidelijk. Zo zou er onder meer sprake zijn van een ondertunneling ter hoogte van het Martelarenplein. Tevens worden langs één van de belangrijkste verkeersassen, tegelijkertijd één van de belangrijkste verkeersknelpunten, met name de Tiense steenweg (gedeelte Nieuwstraat — Tiense Poort, met inbegrip van het kruispunt van de Martelarenlaan) voor 80 miljoen werken gepland. Het hoeft geen betoog dat verkeersingrepen in de binnenstad hoe dan ook consequenties zullen hebben op de situatie aan de rand van en meer bepaald op de toegangswegen tot de stad.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

Worden in verband met bovengenoemde openbare werken inderdaad de resultaten van de diverse verkeersstudies afgewacht vooraleer hierin een definitieve beslissing wordt genomen ?

Wordt in verband met de herinrichting van het Martelarenplein inderdaad gedacht aan een ondertunneling ?

Kan de Minister de aard der werken ter hoogte van de Schreursvest nader toelichten ?

Kan de Minister de verzekering geven dat deze groene long intact zal blijven, in tegenstelling tot eerdere werken tussen de Tiense Poort en het station ?

Antwoord

De herinrichtingswerken aan de weginfrastructuur in de omgeving van het Leuvense station (van de A 2-autosnelweg tot aan de Tiensesteenweg) maken inderdaad het onderwerp uit van een aan de gang zijnde globale studie van de ontwikkeling van de stationsomgeving Leuven.

Deze studie, in opdracht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de NMBS, De Lijn en de stad Leuven, werd midden '91 toevertrouwd aan twee externe bureaus, namelijk de KUL (projectteam stadsontwerp onder leiding van prof. dr. ir. M. Smets) en de NV Tracer (bijgestaan door de NV Langzaam Verkeer) en wordt gecoördineerd door een begeleidende stuurgroep waarin alle opdrachtgevers vertegenwoordigd zijn.

Deze stedenbouwkundige en verkeersplanologische studie heeft tot doel concrete standpunten op te stellen voor het toekomstige ontwikkelingsplan waarbinnen het project later in detail kan worden ingepast.

Daarbij wordt rekening gehouden met de stedenbouw-

kundige en landschappelijke voorschriften (ook van de aangrenzende zones zoals Vaart kom en Parkpoort), de herwaardering van het openbaar vervoer, de inpassing binnen een algemene verkeersorganisatie rond het gebied, de commerciële invulling, de bereikbaarheid van het project (autoverkeer, openbaar busvervoer, fietsers en voetgangers) met daaraan gekoppeld de beheersing van de automobilititeit en de parkeerplaatsen.

Pas na de definitieve voorstelling van de vrij omvangrijke studieresultaten (de officiële voorstelling van het eindrapport is gepland voor eind oktober 1992) zal in gemeen overleg met alle partners een definitieve beslissing genomen worden over de fasering van de projectontwikkeling en de daarbijhorende investeringen.

Voorstellen in verband met de herschikking van het Martelarenplein (bijvoorbeeld tunnel) en het busstation zullen in deze studie verkeersplanologisch benaderd worden. Een definitieve keuze zal later bepaald worden na toetsing van de budgettaire mogelijkheden op korte en middellange termijn.

De geplande werken ter hoogte van de Schreursvest houden in dat de bestaande verharding van de Schreursvest tussen de Tiensepoort en de Kerkhofdreef wordt vernieuwd met verwezenlijking van een maximaal aantal langs- en dwarsparkeerplaatsen. Bovendien zullen in de zone tussen de Schreursvest en de Ring om Leuven (R 23) nieuwe aanplantingen worden aangebracht met aangepaste fiets- en wandelpaden.

De in een parkeerplaats ontaarde zone tussen de Tiensepoort en de kerk van St. Antonius, waar in de groene zone meer dan 250 geparkeerde voertuigen worden genoteerd en die mijn inziens nog bezwaarlijk als groene long kan worden aangeduid, zal dus worden heringericht met aanplantingen overeenkomstig de reeds uitgevoerde werken tussen de Tiensepoort en het station en dit op verzoek van de stad Leuven en van de lokale bevolking.

De zone tussen de kerk en de Nieuwe kerkhofdreef zal worden aangevuld met nieuwe beplantingen ter verruiming en verjonging van de bestaande groene long waarbij het gedeelte tussen de Kerkhofdreef en de Nieuwe kerkhofdreef zal worden aangesloten op het bestaande speelplein.

Vraag nr. 311 (BZ 1992)
van 30 september 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Intercommunales — Gegevens

Kan ik het volgende van de Minister vernemen voor het jongste volledige jaar waarvan de gegevens beschikbaar zijn :

1. de omzet of de begroting van de Vlaamse intercommunales : naar de aard (gemengde of zuivere), naar juridische vorm (NV, CV en VZW), naar provincie en activiteitsgebied ;
2. het personeelsbestand van de Vlaamse intercommunales inzake niveau, rang en geslacht ?

Antwoord

De door het lid gewenste gegevens worden bij de intercommunale verenigingen opgevraagd. Van zodra ik volledig over die gegevens beschik, worden zij hem rechtstreeks toegezonden.

Vraag nr. 316 (BZ 1992)
van 2 oktober 1992
van mevrouw M. AELVOET

Agrarisch gebied in Neerijse (Huldenberg) — Bestemmingswijziging

Inwoners van de gemeente Huldenberg signaleren mij het bestaan van plannen voor de vestiging van een parochiezaal in de deelgemeente Neerijse. Het desbetreffende perceel, grenzend aan de vrije basisschool, ligt evenwel buiten de dorpskom in — volgens het gewestplan — agrarisch gebied. De argwaan van de inwoners werd gewekt door de eigendomsverwerving door de kerkfabriek via een grondruil met de familie Decock. Ik meen dat een dergelijke ingreep valt onder het moratorium op gewestplanwijzigingen via BPA. De kerkfabriek voert als argumentatie aan dat het hier om een inrichting van openbaar nut gaat.

Indien deze plannen zouden doorgaan wordt hier een feitelijke uitbreiding van de dorpskern gerealiseerd. Gezien de bijzonder soepele interpretatie van de opvolgereguleer in Huldenberg kan dit op termijn het landelijke karakter van deze dorpskern zwaar aantasten.

Graag vernam ik van de Minister of vanuit de gemeente Huldenberg reeds stappen tot bestemmingswijziging werden gezet. Welk is het standpunt van de Minister over vernoemde bestemmingswijziging ?

Is de omschrijving openbaar nut eveneens van toepassing op instellingen als parochiale centra ?

Antwoord

Bij mijn diensten is nog geen aanvraag voor de vestiging van een parochiezaal in de deelgemeente Neerijse bekend.

Een gebeurlijke aanvraag zal getoetst worden aan de nieuwe richtlijn voor een meer restrictieve toepassing van artikel 20 inzake de voorschriften van de gewestplannen. Dit betekent dat de functies, de bestemming van het gewestplan en het schaalniveau de te volgen procedure zullen bepalen.

Vraag nr. 317 (BZ 1992)
van 2 oktober 1992
van de heer M. CAPOEN

Gewestplan Veurne- Westkust — Wijziging

Volgens persberichten is een beslissing inzake het dossier over de wijziging van het gewestplan Veurne-Westkust nakend.

Kan de Minister daarover meer bijzonderheden verstrekken ?

Wat zijn de bijzonderste wijzigingen voor het duinbeschermingsbeleid ?

Antwoord

De bedoelde wijziging van het gewestplan zal binnen een tweetal weken aan de Vlaamse Executieve worden voorgelegd.

Het ontwerp-plan zal uitgaan van een maximale bescherming van de duingebieden.

Vraag nr. 327 (BZ 1992)

van 16 oktober 1992

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Uitbreiding NV Ijsfabriek in Eversem (Meise) — Risico's voor omgeving

Op 18 februari 1991 stelde ik een parlementaire vraag aan de heer Louis Waltiel, Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke Ordening in verband met de uitbreiding van de Ijsfabriek in Eversem-Meise (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad 1990-1991, nr. 10 van 18 maart 1991, blz. 464).

De NV Ijsfabriek, gevestigd in de bossen van Eversem (Meise), vraagt een vergunning voor een belangrijke uitbreiding van haar — naar algemeen wordt aangenomen — gevaarlijke activiteiten. De bewoners van de omgeving zijn bang voor de nieuwe uitbreiding omdat zich in het verleden al ernstige ontploffingen voordeden. De omgeving loopt heel wat risico's door :

- het opslaan van grote hoeveelheden brandbare en zeer explosieve gassen, evenals het niet aanwezig zijn van een rampenplan ;
- het voortdurende zware transport van gevaarlijke, brandbare en ontplofbare producten en gassen langs de Kapellebaan.

Kan de Minister mij mededelen hoe het komt dat dergelijk risicodragend bedrijf zich mocht vestigen kortbij een woonzone ?

Kan de Minister mij eveneens mededelen of dit bedrijf reeds een uitbreidingsvergunning aanvroeg ?

Kan de Minister mij de resultaten van het milieueffectenrapport meedelen ?

Wat is het standpunt van de Minister in die aangelegenheid ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, Minister Vice-President van de Vlaamse Regering, Vlaamse Minister van Leefmilieu en Huisvesting.

Antwoord

Aangezien deze vraag betrekking heeft op een particulier geval zal het antwoord rechtstreeks aan het lid bezorgd worden, zodra ik in het bezit ben van de desbetreffende gegevens.

Vraag nr. 328 (BZ 1992)

van 16 oktober 1992

van de heer J. GEYSELS

Socio-culturele instellingen — Kredieten voor vormings- en ontwikkelingswerk

Werden er binnen het departement van de Minister in '91 en '92 kredieten voorbehouden voor vormings- en ontwikkelingswerk ter ondersteuning van socio-culturele instellingen ?

Zo ja, over welke bedragen gaat het hier en voor welke projecten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, Minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaamse Minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, de heer N. De Batselier, Minister Vice-President van de Vlaamse Regering, Vlaamse Minister van Leefmilieu en Huisvesting, de heer J. Sauwens, Vlaamse Minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, mevrouw L. Detiège, Vlaamse Minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden en mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse Minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

Antwoord

Naar ik meen **luit het** antwoord op de vraag van het lid ontkennend aangezien mijn departement **enkel bevoegdheden** uitoefent van **de** bijzondere wet op **de** staatshervorming, behorend tot de materies bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet, terwijl het in de vraag bedoelde behoort tot artikel 59bis van **de** Grondwet.

Niettemin zal ik zijn vraag voor nader onderzoek aan mijn bevoegde administratie voorleggen en desgevallend zullen de nuttige elementen van aanvullend antwoord rechtstreeks aan het lid worden toegestuurd.

Vraag nr. 4

van 22 oktober 1992

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Niras in Dessel — Geplande uitbreiding op terreinen Belgoproces

Het schijnt dat Niras op de terreinen van Belgoproces in Dessel zeer binnenkort uitbreiding plant om er het geconditioneerd laag radioactief afval te kunnen blijven stapelen. De gebouwen waar dat op dit ogenblik gebeurt, worden immers te klein.

Werd voor de uitbreiding reeds een bouwvergunning aangevraagd ?

Heeft de Minister ook contact met de Minister voor Leefmilieu, bevoegd voor de exploitatievergunning ?

Antwoord

Aangezien deze vraag betrekking heeft op een particulier geval zal het antwoord rechtstreeks aan het lid bezorgd worden zodra de betrokken gegevens mij bekend zijn.

H. WECKX**VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN**

**Vraag nr. 81 (BZ 1992)
van 24 september 1992
van de heer L. STANDAERT**

BRTN-programma Het huis van wantrouwen — Deelname politici

Op 9 januari jongstleden mocht Jean-Pierre Van Rossem niet deelnemen als centrale gast in het BRTN-programma Het huis van wantrouwen.

1. Uit diverse interviews met de presentatoren Mark Uytterhoeven en Wouter Van den Haute kan worden afgeleid dat zij *carte blanche* hadden gekregen voor de uitbouw van hun programma en de keuze van de gasten. Klopt deze voorstelling van zaken? Zo niet, waarom niet?
2. De deelname van Jean-Pierre Van Rossem werd verboden door Els Witte, voorzitter van de raad van bestuur van de BRTN. Klopt deze voorstelling van zaken? Zo niet, waarom niet?

Kan de voorzitter van de raad van bestuur van de BRTN persoonlijk tussenbeide komen bij het kiezen van gasten in een uitzending, eventueel rekening houdend met een positief antwoord op vraag 1?

Wat waren de objectieve criteria om Van Rossem niet toe te laten tot het programma en wie nam die beslissing?

3. Via Jan Ceuleers, directeur programmatie, kan worden vernomen dat de aanwezigheid van Jean-Pierre Van Rossem ongewenst was omdat: 1. hij een politicus is en dat politici niet meer thuishoren in Het huis, 2. hij in een financieel proces verwickeld is en 3. dit behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de nieuwsdiensten. Klopt deze voorstelling van zaken? Zo nee, waarom niet? Zo ja, waarom werd de aanwezigheid van Wilfried Martens en Annemie Neyts enkele weken later wel toegelaten? Indien politici die verwickeld zijn in een financieel proces niet meer op de buis mogen, houdt dit ook in dat bijvoorbeeld ministers en parlementairen die — en ik heb het hierbij over puur hypothetische gevallen — in opspraak komen bij smeergeld- en moordschandalen, het onrechtmatig toekennen van overheidssubsidies, fiscale fraude enzovoort, dan ook vallen onder de exclusieve bevoegdheid van de nieuwsdiensten?
4. Bizar is ten slotte het feit dat Els Witte, een politiek benoemd figuur, wel toelaat dat net voor het afsluiten van de optredens van politici in amusementsprogramma's in het kader van de verkiezingen van 24 november 1991, een partijgenoot, namelijk Louis Tobback, eventjes de show komt stelen. Wat is het standpunt van de Minister met betrekking tot de politieke benoemingen in de raad van bestuur van de BRTN? Wat is het standpunt van de Minister als wij ooit zouden terechtkomen — en ook hier betreft het een puur hypothetisch geval — in een

democratie waar bijvoorbeeld de parlementaire meerderheid zou bestaan uit leden van een partij die massaal islamieten en andere ongewensten in vrachtvliegtuigen naar hun land van herkomst terugbrengt? Want dan is de kans groot dat die partij een heemkundige als voorzitter van de raad van bestuur van de BRTN mag benoemen, dus een persoon die arbitrair kan beslissen wat op de buis komt en wat niet..

Antwoord

Ik deel het lid de inlichtingen mee die de BRTN mij inzake zijn vraag over Het huis van wantrouwen bezorgde.

1. De voorstelling van zaken klopt niet. De heren Uytterhoeven en Van den Haute hadden *carte blanche* voor de uitwerking en de realisatie van het concept. De verantwoordelijkheid voor de uitzendingen berust bij de directie aan wie het derhalve toekomt toezicht te houden op de inhoud en de vorm van de programma's.
2. De voorzitter van de raad van bestuur heeft zich op geen ogenblik in deze zaak gemengd. Het decreet van 27 maart 1991 legt het dagelijks beleid immers in handen van de directie.
3. Tegen de heer Van Rossem liep in januari een gerechtelijk onderzoek dat op het ogenblik van de uitzending niet afgerond was. Om die reden, en alleen om die reden, heeft de directie beslist de verslaggeving over het optreden van de heer Van Rossem toe te vertrouwen aan de nieuwsdienst. Mevrouw Neyts en de heren Martens en Tobback waren daarentegen niet het voorwerp van welk onderzoek ook.
4. Gelet op het antwoord op vraag 2, is vraag 4 zonder voorwerp.

**Vraag nr. 82 (BZ 1992)
van 24 september 1992
van de heer F. DEWINTER**

Cultuurpactwet — Begrip democratische vereniging

De cultuurpactwetgeving kan worden toegepast voor democratische verenigingen. Op geen enkel moment wordt hiervan in de cultuurpactwet echter een definitie gegeven.

Kan de Minister mij een omschrijving geven van wat hij, in toepassing van de cultuurpactwet, als een democratische vereniging beschouwt?

Antwoord

Ik vermoed dat het lid heeft willen verwijzen naar het decreet van 28 januari 1974 betreffende het cultuurpact, met name artikel 3 paragraaf 1 waar de overheid op alle niveaus, voor wat de culturele materies betreft, verplicht wordt zowel de gebruikers als alle ideologische en filosofische strekkingen te betrekken bij de voorbereiding en de uitvoering van het cultuurbeleid

op voorwaarde dat zij de principes en de regels van de democratie aanvaardden en naleven.

Hiermee wordt nergens vermeld wat moet worden verstaan onder democratische verenigingen.

Indien één van deze overheden een vereniging op deze grond weigert te betrekken bij het cultuurbeleid kan klacht door de vereniging worden ingediend bij de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

**Vraag nr. 83 (BZ 1992)
van 28 september 1992
van de heer L. STANDAERT**

BRTN — Objectiviteit nieuwsuitzendingen, mededelingen en informatieve programma's

In het koninklijk besluit van 18 maart 1981 houdende goedkeuring van de reglementen van beheer van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen (Belgisch Staatsblad van 17 april 1981) bepaalt artikel 3 punt 5 het volgende: "De raad van beheer waakt er inzonderheid over dat de nieuwsuitzendingen en de mededelingen en programma's met een algemeen informatief karakter in een geest van strenge objectiviteit gebeuren."

1. Wat wordt bedoeld met een geest van strenge objectiviteit? Bestaan er interne reglementen ter zake?
2. Hoe valt die geest van strenge objectiviteit te rijmen met de samenstelling zelf van de raad van bestuur, een louter politieke structuur waarmee de grote partijen pogen hun greep op de nieuwsgaring en -verspreiding te behouden?
3. Kan de Minister, hoewel zijn partij reeds 150 jaar geïnstitutionaliseerde macht heeft, zich in de plaats stellen van iets kleinere partijen en bewegingen? Wat zou de reactie zijn van de Minister indien zijn partij door een speling van het lot niet meer in de raad van bestuur vertegenwoordigd zou zijn? Wat zou de reactie van de Minister zijn indien door een even hypothetische speling van het lot de raad van bestuur in handen zou vallen van een partij die erop uit is hele bevolkingsgroepen het land uit te zetten?

Antwoord

De Vlaamse Raad heeft met het decreet over het statuut van de omroep van de Vlaamse Gemeenschap van 27 maart 1991 de volgende regeling getroffen.

In het decreet wordt niet meer over objectiviteit gesproken. Artikel 21 zegt het volgende:

„De informatie-uitzendingen alsmede de mededelingen en de programma's die een algemeen informatieve inslag, alsook alle informatieve programma-onderdelen, dienen onpartijdig en waarheidsgetrouw te zijn. Elke vorm van censuur is verboden. De nieuwsdienst werkt met waarborg voor de redactionele onafhankelijkheid”.

De reglementering inzake eerbiediging van de objectiviteit die van toepassing was tot 27 maart 1991 omvatte onder meer volgende bepalingen:

„De geest van strikte objectiviteit, vereist door al. 1 van art. 33 van het decreet van 28 december 1979, is een fundamenteel en absoluut voorschrift. De radio- en tv-informatie laat derhalve een volstrekte onafhankelijkheid blijken ten opzichte van regeringen en alle andere binnen- en buitenlandse autoriteiten, evenals van alle beroepsorganisaties, verenigingen of pressiegroepen.

De objectiviteit vereist dat men streeft naar ruime veelzijdige berichtgeving. Deze berichtgeving moet steunen op een relaas van de feiten en op getuigenissen waarvan de echtheid vastgesteld en bevestigd wordt door een zo grondig mogelijk onderlinge vergelijking van de bronnen.

De onpartijdigheid is een corollarium van de objectiviteit. De radio- en televisiejournalistiek mag geen eigen standpunt innemen, noch de indruk wekken de standpunten die hij weergeeft aan te kleven”.

Deze voorschriften worden sinds het nieuwe decreet van toepassing is, mutatis mutandis toegepast inzake onpartijdigheid en waarheidsgetrouwheid.

**Vraag nr. 84 (BZ 1992)
van 30 september 1992
van de heer H. SUYKERBUYK**

Vlaamse Gemeenschapscommissie — Correcte benaming

Hoewel de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) gevestigd is in het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en er bevoegd is, is zij geen gewestelijk maar een gemeenschapsbestuur.

De hoofding van de VGC vermeldt echter steevast „Brussels Hoofdstedelijk Gewest — Vlaamse Gemeenschapscommissie”, terwijl dit uiteraard „Vlaamse Gemeenschap — Vlaamse Gemeenschapscommissie” moet zijn.

Mag ik de Minister vragen me mee te delen of hij het nodige zal doen om de juiste benaming te laten gebruiken?

Antwoord

De benaming „Brussels Hoofdstedelijk Gewest — Vlaamse Gemeenschapscommissie” vloeit voort uit het feit dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie als organen heeft (artikel 60 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen): de Nederlandse taalgroep van de Raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en een college bestaande uit twee tot de Nederlandse taalgroep behorende leden van de Executieve van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Bovendien is de VGC in feite de rechtsopvolger van de Nederlandse Commissie voor de Cultuur van de Brusselse Agglomeratie die was opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Artikel 60 van de voornoemde bijzondere wet van 12 januari 1989 beperkt ook de actieradius van de VGC

ratione loci tot het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest. Dit betekent dat de VGC uitsluitend bevoegd is voor de Vlaamse gemeenschapsaangelegenheden binnen het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest. De VGC is een ondergeschikt bestuur sui generis met als enig actieterrain het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Derhalve is de benaming „Brussels Hoofdstedelijk Gewest — Vlaamse Gemeenschapscommissie” wel degelijk de juiste. Immers, de benaming „Vlaamse Gemeenschap — Vlaamse Gemeenschapscommissie” zou kunnen doen vermoeden dat de VGC bevoegd is voor de hele Vlaamse Gemeenschap en dit is niet het geval.

**Vraag nr. 85 (BZ 1992)
van 2 oktober 1992
van de heer M. CAPOEN**

Vlamingen in de wereld — Contacten en steun

De loop van de geschiedenis heeft bepaald dat niet alle Vlamingen in eigen land een bestaan konden opbouwen. Vlaanderen kende diverse emigratiegolven waarbij duizenden volksgenoten uitweken, onder meer wegens de vlascrisis, het mislukken van de aardappel-oogst, de katoencrisis enzovoort.

Ook in de twintigste eeuw, tot omstreeks 1950, hebben duizenden Vlamingen hun land voorgoed verlaten. Overzee waren de bestemmingen vooral Noord-Amerika, Canada en Argentinië.

De emigranten pasten zich aan aan de zeden en gewoonten van hun nieuwe vaderland, maar richtten ook Belgische of Vlaamse kringen op en probeerden contacten met het moederland te onderhouden. Exponenten van die werking zijn bijvoorbeeld De **Gazette** van Detroit (voor de Vlamingen in Noord-Amerika), El Lazo-De Schakel (Vlamingen in Argentinië), Broederband (Vlamingen in Wallonië).

Generaties gaan voorbij, tijden schrijden verder. Op de drempel van de 21ste eeuw is het niet gemakkelijk die werking in stand te houden.

1. Welke contacten heeft de Vlaamse Gemeenschap met Vlaamse overzeese kringen, clubs, verenigingen enzovoort? Zijn die contacten aanmoedigend, inspirerend of enkel formeel?
2. Is de Vlaamse Regering geabonneerd op bijvoorbeeld De Gazette van Detroit, El Lazo, Broederband enzovoort? Waarom (niet)? Maakt de Vlaamse Regering gebruik van de mogelijkheid die die kranten ongetwijfeld bieden, om boodschappen, mededelingen, groeten enzovoort aan de overzeese Vlamingen over te brengen?
3. Steunt de Vlaamse Gemeenschap de werking van de Vlaamse overzeese kringen? Op welke manier? Is er mogelijkheid tot financiële steun?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, Minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaamse Minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Antwoord

In de sector van het sociaal-cultureel werk zijn geen rechtstreekse contacten met de in de vraag vermelde instanties. Gelet op de beperkte financiële middelen ter beschikking van het sociaal-cultureel werk voor internationale samenwerking is het immers niet mogelijk deze instanties financieel te ondersteunen.

Binnen de programma's van de culturele akkoorden, waarvan de voorbereiding en uitvoering wordt gecoördineerd door de administratie Externe Betrekkingen, zou deze aangelegenheid kunnen worden geregeld.

De administratie Kunst onderhoudt geen georganiseerde contacten met de Vlamingen in de wereld. De contacten met het buitenland verlopen in het algemeen via de culturele akkoorden en, voor sommige concrete projecten, buiten het geschreven en vooraf onderhandelde werkprogramma.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

**Vraag nr. 135 (BZ 1992)
van 22 september 1992
van de heer E. SCHUERMANS**

ARGO — Werkingsmiddelen

De Vlaamse overheid stelt via de Autonome Raad van het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) werkingsmiddelen ter beschikking van het gemeenschapsonderwijs. Het betreft hier zowel middelen voor de ARGO-centraal als voor de lokale entiteiten.

Hoe is de financiële toestand van de ARGO geëvolueerd in de jaren 1989, 1990 en 1991 of welk resultaat vertonen de uitvoeringsrekeningen van de begrotingen en tot welk gecumuleerd begrotingsresultaat heeft dit geleid? Hoe groot zijn de gecumuleerde reserves?

Deze vragen gelden zowel voor de ARGO-centraal als voor de lokale entiteiten.

Antwoord

De middelen die door de Vlaamse Raad aan de ARGO ter beschikking gesteld worden, kunnen samengevat worden in drie grote categorieën:

- investeringsmiddelen (vanaf 1990 de zogenaamde Ardifin);
- werkingsmiddelen onderwijs (dotatie **Sabmo's/Lor-go's**);
- werkingsmiddelen centrale raad en administratie.

Naast deze middelen van de Vlaamse Gemeenschap beschikt de ARGO over eigen middelen, zowel centraal als lokaal: de saldi van de fondsen voor peuter-tuinen en kinderdagverblijven in Brussel (**taalwetgel-**

den), intendancegelden, verkopen, premies, gesco's, interesten. . . .

a. ARGO-centraal

De financiële toestand van ARGO-centraal kan samengevat worden als volgt :

1. Ontvangsten (in miljoenen) (1)

	1989	1990	1991
Investeringsmiddelen	377,3	1648,0	1121,9
Werkingsmiddelen onderwijs (2)	0	3491,7	3767,1
Werkings centrale raad + adm (3)	0	118,7	926,4
Eigen inkomsten/andere	86,2	135,8	523,3
Totaal	463,5	5394,2	6338,7

2. Vastleggingen (in miljoenen)

	1989	1990	1991
Investerings	377,3	1493,8	891,0
Werkings onderwijs (4)	0	3491,7	3767,1
Werkings centrale raad + adm (1)	22,7	79,1	716,5
Andere	0,3	5,6	81,4
Totaal	400,3	5070,2	5456,0

3. Resultaat ontvangsten / vastleggingen = saldi (in miljoenen)

	1989	1990	1991	Totaal
Investeringsmiddelen	0	154,2	230,9	385,1
Werkings onderwijs	0	0	0	0
Werkings crd + adm	-22,5	39,6	209,9	227,0
Eigen ink./andere	85,9	130,2	441,9	658,0
Totaal	63,4	324,0	882,7	1270,1-

De saldi (31 december 1991) werden verdeeld over verschillende reserves :

1. Toekomstige verplichtingen (310,1 miljoen) :

- pensioenbijdrage 1991 ambtenaren : 115,0 miljoen ;
- betwistingen i.v.m. ontvangsten : 71,7 miljoen ;
- rechten van derden (derdengelden) : 5,3 miljoen ;

2. Peutertuinen en kinderdagverblijven Brussel (uitdovend, taalwet 1971) : 118,1 miljoen ;

3. Beleidsbeslissingen die in uitvoering zijn (810,1 miljoen)

— nieuwbouwplanning onderwijs : 200,0 miljoen
(5-jarenplanning beslist centrale raad 12/90) ;

— herstelling daken : 185,1 miljoen
(planning beslist centrale raad) ;

— investeringsprogramma schoolgebouwen : 275,0 miljoen
(beslist centrale raad 7/92) ; (6)

— project nieuwbouw administratie : 150,0 miljoen
(beslist centrale raad 5/92) ; (6)

4. Dossiers die thans ter studie zijn in de administratie (150,0 miljoen) : (7)

— verzekering schoolgebouwen : 50,0 miljoen ;

— uitrusting Lorgo's (zware didactische uitrusting o.a. mechanica) : 40,0 miljoen ;

— leerlingenvervoer (vervanging wegenpark) 60,0 miljoen.

b. ARGO-lokaal (8)

De financiële toestand voor ARGO-lokaal kan op dit ogenblik enkel voor 1990 gegeven worden.

De consolidatie voor 1991 kan slechts gebeuren na verificatie van elke individuele rekening, maar gelet op de overgang in 1991 van Sambo's naar Lorgo's met een andere samenstelling, is er een vertraging bij de afhandeling van de dossiers.

Voor 1990 kan de toestand als volgt samengevat worden :

	Ont.	Uitg.	Verschil
Intendancegelden	884,4	895,6	- 11,2
Andere	3894,5	3630,8	. 263,7
Kapitaalverrichtingen	232,9	591,1	- 358,2
Verrichtingen	321,7	296,5	25,2
Totaal	5333,5	5414,0	- 80,5

Dit negatief resultaat werd aangezuiverd door opname van 80,5 miljoen uit de reservefondsen (9) sectie III begroting Lorgo's. Deze reservefondsen bedroegen op 31 december 1991 411,4 miljoen.

(1) Het betreft hier werkelijk geboekte ontvangsten. In 1989 boekte de ARGO enkel de bezwaarde doch niet vereffende saldi van de GFRS-dotatie 1989 en eigen inkomsten.

(2) De werkingskosten werden in 1989 beheerd en betaald door het departement Onderwijs.

(3) De kredieten werking centrale raad werden gestort door het departement Onderwijs in 1990.

(4) De vastlegging van 22,7 miljoen gebeurde op eigen middelen in afwachting van doorstorting door het departement Onderwijs.

- (5) Het saldo betreft hier de toestand per 31 december 1991.
- (6) Het gaat hier om beleidsbeslissingen (geen vastleggingen) die in uitvoering zijn maar waarvoor nog niets vastgelegd werd per 31 december 1991.
- (7) Studietoelagen op vraag van de centrale raad waarvoor nog geen beleidsbeslissing genomen is.
- (8) In tegenstelling tot ARGO-centraal, waar het saldo bepaald wordt door de kasontvangsten en vastleggingen, betreft het hier een vergelijking tussen kasontvangsten en kasuitgaven.
- (9) Dit reservefonds werd reglementair geregeld bij koninklijk besluit van 29 december 1984 betreffende het financieel en materieel beheer van de staatsdiensten met afzonderlijk beheer in het rijksonderwijs (Belgisch Staatsblad 9 januari 1985).

**Vraag nr. 136 (BZ 1992)
van 23 september 1992
van de heer L. STANDAERT**

Centrale raad ARGO — Verkiezing

Vanaf 1 januari 1993 zal de centrale raad van de ARGO bestaan uit twaalf leden. Zes worden benoemd door de Vlaamse Executieve, zes worden rechtstreeks verkozen.

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende vragen :

1. De Vlaamse Executieve heeft reeds haar keuze gemaakt. Wat is de kleur van de heren Coenen, Cottenie, Geysenbergh, Steenhaut, Van Den Brande en Van De Velde ?
2. Een van de mysterieuze, waarschijnlijk door traditionele partijpolitieke doublespeak ingegeven bepalingen is wel dat de centrale raad ten hoogste voor de helft mag bestaan uit personen die tot het onderwijzend personeel van de ARGO behoren. Wie van de heren vermeld in vraag 1, vallen onder deze categorie ?
3. Betekent deze beperking ook dat indien de grote partijen zes mensen benoemen die tot het onderwijzend personeel van de ARGO behoren, het onderwijzend personeel van de ARGO (voor zover het al vertegenwoordigd is in lorgo's en raden van bestuur) geen enkele vertegenwoordiger uit zijn eigen midden kan verkiezen en zich moet laten vertegenwoordigen door zes personen die politiek gedropt zijn ?

Antwoord

1. De betrokkenen werden, conform artikel 24, a van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de ARGO, op 25 juni 1992 door de Vlaamse Raad voor benoeming aan de Executieve voorge-

dragen. De Executieve maakte derhalve geen keuze, zoals door het lid beweerd. De kleur van genoemde personen is naar verluidt blank.

2. De aandacht van het lid wordt er op gevestigd dat het decretaal waarborgen van pluriforme maatschappelijke vertegenwoordiging in het beheer van de ARGO, en het bijgevolg vermijden van monopolievorming, louter is ingegeven vanuit principieel democratische overwegingen. Binnen de context van deze vraag kunnen deze essentiële principes hoe mysterieus voor het lid ook, bezwaarlijk worden ontluisterd.

Van genoemde personen behoort alleen de heer P. Steenhaut tot het onderwijzend personeel.

3. Uit de hiervoor versterkte toelichting blijkt dat potentieel nog vijf personen, die tot het onderwijzend personeel behoren, rechtstreeks verkozen kunnen worden tot lid van de centrale raad.

Er bestaat bovendien geen enkel beletsel dat ook nog andere personen uit onderwijskringen, die niet zouden behoren tot genoemd potentieel aantal, rechtstreeks worden gekozen.

**Vraag nr. 137 (BZ 1992)
van 23 september 1992
van de heer L. STANDAERT**

Centrale raad ARGO — Kandidaturen verkiezingen

Op 15 oktober 1992 heeft de verkiezing plaats van 6 leden van de centrale raad van de ARGO. De kandidaturen moesten uiterlijk op 1 augustus laatstleden bij het kiesbureau zijn beland. Een gunstige wind bezorgde ons het nieuws dat nogal wat kandidaten na inzage van de lijst en geschrokken door het groot aantal en het kaliber van sommige kandidaten, hun eigen naam van de lijst lieten schrappen. Dit gebeurde na 1 augustus.

Graag kreeg ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft de Minister weet van die toestanden ?
2. Denkt de Minister niet dat dergelijke praktijken de onpartijdigheid en objectiviteit van de verantwoordelijken van het kiesbureau in vraag stellen ?
3. Hoeveel personen hebben of hadden inzage in de lijsten ?
4. Hoeveel kandidaten hebben zich als kandidaat laten schrappen, hoewel ze voor 1 augustus een geldige kandidatuur hadden ingediend ?

Antwoord

1. Neen.
2. Het komt de beroepskamer toe, ingesteld bij artikel 23 van het besluit van de Vlaamse Executieve tot vaststelling van het kiesreglement voor de centrale raad van bestuur van de ARGO, om uitspraak te doen over mogelijke bewaren inzake de kiesverrichtingen, voor zover deze concreet en formeel worden

ingediend door hetzij kandidaten, hetzij kiesgerechtigden. Het noodzakelijke verband dat het lid suggereert tussen zijn vaststelling dat kandidaten zich in die hoedanigheid terugtrokken, vermits zij "geschrokken" waren "door het groot aantal en het kaliber van sommige kandidaten" enerzijds en anderzijds de door hem vermeende praktijken van onpartijdigheid van de verantwoordelijken van het kiesbureau, is wellicht ingegeven door een redenering waarin alleen de vraagsteller enig zicht heeft, doch waarvan de logica duister blijft.

3. Overeenkomstig artikel 13 van genoemd besluit zijn de kandidatenlijsten publiek : zij worden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad en liggen in de lokalen waar de kiesverrichtingen doorgaan ter inzage van de kiesgerechtigden.
4. 19 personen annuleerden hun geldig ingediende kandidaatstellingen.

**Vraag nr. 138 (BZ 1992)
van 23 september 1992
van de heer L. STANDAERT**

Gemeenschapsscholen — Vacatures directeursfunctie

Naar ik verneem zijn er nogal wat vacatures voor directeur van een gemeenschapsschool. Alleen al in West-Vlaanderen is de lijst indrukwekkend : KA Ieper, KA Tielt, KTA Waregem, KA III Oostende, MS Tielt enzovoort. Deze functies worden dan ingevuld vanuit de scholen zelf volgens bepaalde regels.

In sommige scholen duurt die toestand al jaren en meestal daar waar de waarnemende directeur een bepaalde politieke kleur heeft. Door dit soort toestanden krijgt de betrokkene gedurende jaren een mooi extraatje bovenop zijn wedde als beloning voor bijvoorbeeld enkele honderden stemmen die hij een bepaalde politieke partij bij gemeenteraadsverkiezingen oplevert.

In hoeveel gemeenschapsscholen wordt de functie van directeur door een niet-gebrevetteerde leerkracht waargenomen ? Kan de Minister mij een lijst bezorgen van deze scholen ? Wanneer rolt een nieuwe lichterij directeurs van de band ?

Antwoord

Gelet op de statische aard van de gevraagde gegevens, kunnen deze materieel niet versterkt worden binnen de reglementair vastgestelde termijn waarbinnen schriftelijke vragen beantwoord moeten worden.

Binnen een redelijke termijn zal rechtstreeks een antwoord worden verstrekt.

**Vraag nr. 139 (BZ 1992)
van 24 september 1992
van de heer L. STANDAERT**

Loopbaan in het onderwijs — Mutatie naar hoger onderwijs van het korte type

Een van de nadelen van een loopbaan in het onderwijs

is wel dat het een vlakke loopbaan is. Kans op promotie, zo is algemeen geweten in de onderwijswereld, zijn praktisch nihil voor ongebonden of ongekleurde personeelsleden. Ook wat middle management betreft staan we nergens in vergelijking met de ons omringende landen.

Eén uitweg zou zijn een mutatie naar het hoger onderwijs van het korte type (HOKT), maar dat is in het gemeenschapsonderwijs onmogelijk. **Een** vastbenoemde kan alleen in tijdelijke opdracht een HOKT-functie opnemen omdat er 3 jaar ervaring vereist is. Intussen staan wel tientallen tijdelijken in het HOKT, die soms helemaal geen onderwijservaring hebben. Bovendien gebeurt de aanstelling van tijdelijken in het HOKT door de provinciale aanstellingsdiensten die toevallig alleen tijdelijken van één bepaalde kleur (die verschilt per provincie) in deze eersterangsjobs droppen.

Is het inderdaad zo dat leerkrachten wier ervaring geen 3 jaar bedraagt, geen mutatie kunnen krijgen naar het HOKT ? Zo ja, waarom ziet de Minister geen andere mogelijkheden ?

Antwoord

Luidens artikel 3 punt 13 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs is de mutatie het toewijzen op verzoek van het personeelslid van een andere betrekking van het ambt waarin het personeelslid vast benoemd is in een andere instelling. Luidens artikel 5 punt 14 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra is de mutatie het toewijzen bij een andere inrichtende macht van een andere betrekking van het ambt waarin het personeelslid vast benoemd is in een andere instelling.

Zoals blijkt uit voorgaande definities is de mutatie de overgang van een betrekking naar een andere betrekking, doch steeds in het ambt waarin het personeelslid vast benoemd is.

Daar een ambt in het secundair onderwijs en een ambt in het hoger onderwijs van het korte type niet als eenzelfde ambt kunnen worden beschouwd, kan hier bezwaarlijk van een mutatie sprake zijn.

In de huidige stand van zaken kan de overgang van het secundair onderwijs naar het hoger onderwijs van het korte type enkel gebeuren via aanwerving.

**Vraag nr. 141 (BZ 1992)
van 2 oktober 1992
van de heer G. ANNEMANS**

Komen — Vlaamse school

Voor de bouw van een Vlaamse school in Komen gaf het Komense schepencollege een negatief advies en weigerde de Dienst van Stedebouw van Mons de bouw-aanvraag om stedebouwkundige redenen.

Tekende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs hiertegen beroep aan, vermits hij de bouwheer is van het project ?

Is het bovendien correct dat sinds 1981 de Waalse regio na een beslissing van Minister Busquin geen subsidies meer toekent aan de Vlaamse school in Komen, maar dat Vlaanderen, geheel in overeenstemming overigens met de taalwet, wel het Franstalig onderwijs in Voeren subsidieert ?

Antwoord

Ik verwijs het lid naar het antwoord op vraag nummer 127 van de heer L. Van Nieuwenhuysen en op vraag nummer 128 van de heer W. Verreycken over dezelfde aangelegenheid. (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 13 van 16 oktober 1992, blz. 610)

Vraag nr. 142 (BZ 1992) van 5 oktober 1992

van de heer R. VAN HOOLAND

Kabinetten — Samenstelling en organisatie

Goede, volledige en actuele gegevens zijn nodig voor een objectief beeld en een degelijk beleid. Ik zou het zeer op prijs stellen het volgende te mogen vernemen :

1. over de organisatie van het kabinet van de Minister : eventuele geleidingen, met respectieve opdrachten en bevoegdheden :
2. over de functies :
 - de formatie : aantal en aard (naar niveau ; halftijds of voltijds) volgens norm en eventuele afwijkingen ;
 - de bezetting :
 - aantal (naar geslacht) en aard (naar niveau ; voltijds, halftijds, deeltijds)
 - de afwijkingen
 - dienstplichtigen
 - stagiairs (naar geslacht)
 - deskundigen-contractuelen (specialiteit, aantal en tijdsbesteding, duur van het contract, financiering/kosten)
3. over de herkomst van de leden van het kabinet :
 - ministeries
 - andere openbare diensten (lieftst afzonderlijk : centrale, gewestelijke, regionale, provinciale), lokale en intergemeentelijke besturen of instellingen
 - particuliere sector :
 - bedrijven
 - non-profit organisaties
 - onderwijskorps
 - universiteiten
 - consultingbureaus
 - andere

4. over de functies en specifieke taken aantal en aard (volgens belang van de opdracht), of :
 - persoonlijke medewerkers
 - beleidsondersteuning
 - projectleiders
 - administratie
 - relaties met het publiek
 - wagenbestuurders
 - vaklui
 - schoonnaaksters
 - andere
 5. over de aanwervings- of aanstellingsprocedure, per categorie, van :
 - leden
 - uitvoerend personeel
 - hulppersoneel
 6. de gemiddelde totale kabinetsanciënniteit (vroegere en huidige opdrachten) van de leden van het kabinet, respectievelijk van het hulp- en dienstpersoneel ;
 7. de gemiddelde leeftijd van de leden van het kabinet, respectievelijk van het hulp- en dienstpersoneel ;
 8. over de vergoeding :
 - basisvergoeding per functie
 - kabinetsvergoeding per functie
 - vergoeding bij beëindigen van de kabinetsopdracht, naar functie (en niveau)
 - tussendoor
 - op het einde van de regeerperiode
 - andere
 - wie betaalt (uiteindelijk) :
 - het kabinet
 - de betrokken administratie of dienst
 - terugvordering : ja — nee
 - het betrokken bedrijf, respectievelijk de organisatie (waaruit gedetacheerd) ;
 9. over de opleiding van kabinetsleden (exclusief hulp- en ander personeel) :
 - a. basisopleiding
 - universitair (licentiaat, doctor, ingenieur, speciale licentie) welke discipline(s) ?
 - hoger niet universitair :
 - lange type (welke ?)
 - korte type (welke ?)
 - andere (welke ?)
 - b. de specifieke kabinetsvorming of deelname aan :
 - occasionele vormingsinitiatieven : veel, weinig, geen
 - vormingsprogramma's : welke ?
- N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Het gecoördineerde antwoord op bovengenoemde vraag zal worden versterkt door de heer L. Van den Brande, Minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaamse Minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

**Vraag nr. 145 (BZ 1992)
van 9 oktober 1992
van de heer L. STANDAERT**

Effectieve lesopdracht — Discriminatie tussen netten

Nu het gemeenschapsonderwijs in bijna alle studies over onderwijs wordt bestempeld als het duurste net, het net met de kleinste ratio leerkrachten/leerlingen, heeft een persoonlijk onderzoek uitgewezen dat de gemiddelde effectieve lesopdracht van een leerkracht in het gemeenschapsonderwijs 10 procent hoger ligt dan die van een leerkracht in het katholiek onderwijs.

Inderdaad, de gemiddelde effectieve lesopdracht van een licentiaat in het katholieke net bedraagt 18,8 lesuren per week. Alle ondervraagde leraars hadden een uur betaalde klassedirectie in hun opdracht en sommigen hadden nog één of twee uur uit het lesurenpakket voor allerhande activiteiten.

De gemiddelde effectieve lesopdracht van een licentiaat in het gemeenschapsonderwijs bedraagt volgens onze studie 20,5 lesuren per week, omdat geen enkele leraar een betaald uur klassedirectie had (wel onbezoldigd) en de helft der leraars een onbezoldigd 21ste uur presteerden, "in de plage" zoals dat in onderwijstermen heet, een manier voor de schooldirecties om met het beperkte lesurenpakket toch een zo groot mogelijke waaier van richtingen te kunnen blijven aanbieden.

Beschikt de Minister over cijfers die deze discriminatie bevestigen ?

Antwoord

Ik verwijs het lid naar het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1990 tot vaststelling van het pakket uren-leraar in het voltijds secundair onderwijs, zijnde een uitvoeringsbesluit van de bepalingen van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-11 (inzonderheid de artikelen 56 tot en met 59).

Het aantal wekelijkse uren-leraar dat aan elke onderwijsinstelling wordt verleend, is opgebouwd uit :

1. een aantal uren-leraar voorbehouden voor het onderwijzen van de vakken godsdienst, niet-confessionele zedenleer, cultuurbeschuwing en eigen cultuur en religie ; de berekening hiervan geschiedt aan de hand van het systeem van splitsingsnormen ;
2. een aantal uren-leraar voor het onderwijzen van vakken zonder rekening te houden met de in punt 1 vernoemde leervakken ; de berekening hiervan is gebaseerd hetzij op het stelsel der leerlingcoëfficiënten, hetzij op het stelsel der minimum-pakketten (bedoeld voor onderwijsinstellingen die met de coëfficiëntenregeling hun onderwijsaanbod niet kunnen realiseren, doch aan bepaalde voorwaarden voldoen). De aanwending van het als dusdanig becijferd urenpakket wordt onderworpen aan een specifiek spreidingsmechanisme dat de tijd bestrijkt die de progressieve invoering van een eenheidsstructuur vergt.

Benevens deze vaststellingsmodaliteiten wordt voorzien in een mechanisme dat uren-leraar naar andere

onderwijsinstellingen kunnen worden overgeheveld of ervan worden overgenomen enerzijds en dat uren-leraar binnen een plafond aan de betrokken inrichtende macht kunnen worden afgestaan of ervan worden verkregen anderzijds. Uren-leraar kunnen door een onderwijsinstelling ook naar een daaropvolgend schooljaar onder welbepaalde voorwaarden worden overgedragen, terwijl specifiek voor het gemeenschapsonderwijs een zogenaamd tijdelijk herstructureringsfonds (= een zekere recuperatie van verloren uren) wordt gecreëerd. Ten slotte kan jaarlijks een aanwendingspercentage uit hoofde van budgettaire overwegingen worden bepaald.

Het uiteindelijke volume uren-leraar waarvan elke onderwijsinstelling effectief gebruik kan maken, wordt gekoppeld aan het beginsel van de vrije aanwending bij de concipiëring van de werkelijke schoolorganisatie.

Dit impliceert dat de beschikbare uren mogen worden gehanteerd onder vorm van zowel lesuren als uren die geen lesuren zijn (voor organisatie van bijzondere pedagogische taken, klasseraad, klassedirectie...), voor zover de leerprogramma's integraal worden afgewerkt, de eventuele veiligheidsaspecten in acht genomen en de uren afkomstig van de berekeningswijze voor godsdienst en aanverwante exclusief voor deze cursussen worden aangewend.

Samengevat vertaalt het voorgaande zich in de pedagogische autonomie van de onderwijsverstrekkers om concreet hun structuuraanbod te concipiëren, klasgroepen te vormen en de individuele onderwijsopdrachten te verdelen. Wat dit laatste aangaat kan geopteerd worden voor voltijdse of deeltijdse betrekkingen, voor de gebruikname van uren-leraar voor al dan niet lesgebonden activiteiten.. .

Het is niet denkbeeldig dat zich op dit vlak uiteenlopende tendenzen zullen aftekenen, niet alleen tussen de diverse onderwijsnetten, maar ook tussen de onderscheiden inrichtende machten en zelfs tussen de instellingen onderling.

Vermits de onderwijsverhouding slechts bevoegd is om toezicht uit te oefenen op de naleving van de vigerende reglementaire bepalingen, heeft zij zich niet systematisch gelast met een analyse of synthese van de ontwikkelingen die zich op het terrein van de lestijdanaanwending voordoen. Wel werden diverse modellen van schoolorganisatie wetenschappelijk onderzocht.

De term discriminatie is zeker ongepast. Het gaat om vrij gekozen uiteenlopende organisatiemodellen van scholen, conform ieders eigen schoolcultuur.

**Vraag nr. 157 (BZ 1992)
van 14 oktober 1992
van de heer E. BALDEWIJNS**

Beroepsonderwijs — Overstap naar algemeen vormend of technisch onderwijs

Het koninklijk besluit van 29 juni 1984 stelde overstapmogelijkheden vast van het beroepsonderwijs naar het algemeen vormend en naar het technisch onderwijs.

Graag vernam ik van de Minister in welke mate jongeren uit het beroepsonderwijs hierop hebben ingegaan.

Waren de studenten die de laatste jaren overstapten talrijk ?

Gebeurde die overstap eerder naar het technisch dan naar het algemeen vormend onderwijs ?

Antwoord

De onderwijsadministratie beschikt niet over leerlingenpersonalia, waaronder eventueel de precieze opbouw van het studiecursus van leerlingen. Bijgevolg kan niet worden ingegaan op de specifieke vraag van het lid over de mate waarin jongeren uit het beroepssecundair onderwijs alsnog in hun schoolloopbaan zijn overgeschakeld naar het algemeen, het technisch of het kunstsecundair onderwijs.

Dat dergelijke overstapmogelijkheden nochtans inspeelen op een werkelijke nood die heerst bij adolescenten, moge blijken uit het feit dat niet alleen in de reglementering betreffende de organisatie van het secundair onderwijs van het type I en II (koninklijk besluit van 29 juni 1984 zoals gewijzigd), maar eveneens in de reglementering over de eenheidsstructuur (besluit van de Vlaamse Executieve van 13 maart 1991) bepalingen dienaangaande zijn opgenomen.

Bij de totstandkoming van laatstgenoemd besluit werd immers vanuit de onderscheiden geledingen die bij het ruimer onderwijsgebeuren betrokken zijn, bij consensus gepleit om de integratiemogelijkheid van leerlingen uit het beroepssecundair onderwijs, in de resterende onderwijsvormen onverminderd te handhaven.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 1
van 20 oktober 1992
van de heer J. VALKENIERS

PMS-centra — Statuut geneesheren

De geneesheren verbonden aan de PMS-centra van de gemeenschapsscholen, beschikken over een halfslachtig contract. Het "aannemingscontract" dat het ARGO hen voorlegt, koppelt de beperkingen van het bedienstatuut aan de nadelen van het zelfstandigenstatuut. Ongeacht het aantal werkuren per week of ongeacht de anciënniteit kan men in de oude rijks-PMS-centra enkel als zelfstandige met een contract van beperkte duur aan de slag. De geneesheren van de PMS-centra behoren niet tot het personeel, zo luidt het. Een andere manier van tewerkstelling is wettelijk niet bepaald en in de praktijk niet gewenst.

1. Waarom is het niet mogelijk hen een bedienstatuut toe te kennen die de mogelijkheid biedt tot bijscholings- en navormingsactiviteiten ?
2. Waarom is de cumulatie met medisch schooltoezicht verboden ?

3. Is het niet verkeerd dat het beheer van de medische dossiers niet bij de dokters maar bij de directie berust ?
4. Loopt men bij het gemeenschapsonderwijs niet het gevaar dat een arbeidsrechtbank ooit uitspreekt dat de geneesheren in de PMS-centra in feite wèl werken in ondergeschikt verband, en dat dus de opdrachtgever de sociale uitkeringen en achterstallige bijdragen moet uitbetalen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Bossche, Vlaamse Minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Antwoord

Ik ben niet bevoegd in deze materie.

Deze vraag werd eveneens gesteld aan mijn collega, de heer L. Van den Bossche, Vlaamse Minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken. Aangezien Minister Van den Bossche wel bevoegd is voor deze materie, zal hij dan ook het antwoord op deze vraag verstrekken.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 37 (BZ 1992)
van 14 augustus 1992
van de heer F. DEWINTER

Presidentiële residentie — Martelarenplein en Koningslaan in Brussel

In de pers verschenen berichten in verband met de aankoop door de Vlaamse Regering van een pand op de Brusselse Koningslaan. In dit pand, dat tot voor kort dienst deed als muziekconservatorium, zou tegen eind 1994 de residentie van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve gevestigd worden. Voor de aankoop van het pand werd 118 miljoen betaald. Voor de restauratie wordt nog eens 155 miljoen uitgetrokken.

Enkele jaren geleden werd eveneens begonnen met de inrichting van een aantal Vlaamse kabinetten — waaronder ook een presidentiële residentie — op het Brusselse Martelarenplein.

Wat is de stand van zaken van de werkzaamheden in de gebouwen gelegen op het Martelarenplein ? Welke kabinetten zullen hier hun intrek nemen en wanneer ?

Werd de presidentiële residentie oorspronkelijk op het Martelarenplein gepland ? Zo ja, welke waren de kosten ?

Indien het pand op de Brusselse Koningslaan als residentie dienst zal doen, welke bestemming zal het pand op het Martelarenplein dan krijgen ?

Antwoord

Op 23 juli 1992 heeft de Vlaamse Executieve beslist het hotel Errera, gelegen aan het hoek Koningsstraat 14 — Hortastraat 13 in Brussel, aan te kopen en te restaureren.

Conform de beslissing van de Vlaamse Executieve van 15 juli 1992 zal de aankoop en restauratie van dit gebouw gepaard gaan met de verkoop van andere panden zoals het Georges Theunisinstituut in Oostduinkerke.

Het hotel Errera, in het hart van Brussel, zal in de toekomst dienen als internationaal trefcentrum en als Huis van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel. De volgende overwegingen lagen aan de basis van deze beslissing :

1. Als hoofdstad van Europa en hoofdstad van Vlaanderen biedt Brussel een uniek forum om de rol van Vlaanderen als voortrekker van het Europa der culturen te beklemtonen. Het is belangrijk dat Vlaanderen aan de internationale gemeenschap toont dat Vlaanderen als cultuurgemeenschap volwaardig deel uitmaakt van Europa.

Tot nu toe beschikte Vlaanderen in zijn eigen hoofdstad niet over een geschikte residentie om op geloofwaardige wijze deze Vlaamse boodschap ten aanzien van de internationale gemeenschap te vertolken.

2. Vlaanderen zal weldra zelf internationale verdragen kunnen afsluiten. Dit zal betekenen dat de Vlaamse Regering alsmat hoge buitenlandse gasten zal moeten ontvangen. Een waardige internationaal trefcentrum drong zich dan ook op.

De werkzaamheden in de gebouwen op het **Martelarenplein** staan los van de functies van het hotel Errera.

Hotel Errera zal worden ingericht als internationaal trefcentrum. In de gebouwen op het Martelarenplein daarentegen zullen de zetel van de Vlaamse Executieve en de ministeriële kabinetten worden ondergebracht.

De werken aan het Noordgebouw op het **Martelarenplein**, die voorbehouden zijn voor de huisvesting van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en de zetel van de Vlaamse Executieve, zullen op korte termijn worden aangevat.

Op de eerstkomende vergadering van de Vlaamse Executieve zal de Gemeenschapsminister van verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming de Vlaamse Executieve een nota voorleggen die een actualisatie van zowel de vooropgezette timing alsook van de herberekenende investeringswaarde voorstelt. Tevens zullen dan de mogelijkheden worden voorgesteld met betrekking tot de bezetting van de eerste ministeriële kabinetten op het Martelarenplein.

Vraag nr. 41 (BZ 1992) van 11 september 1992 van de heer F. GHESQUIERE

Visserijscheepswerven — Beleidsopties

Het is algemeen geweten dat de Vlaamse scheepswerven niet kunnen concurreren op internationaal vlak omdat de subsidiëring (scheepskrediet) naar de reders gaat en niet rechtstreeks de werven ten goede komt. De Oostendse scheepswerven zijn ten dode opgeschreven en indien de Nederlanders verder werven overnemen in het Brugse dreigt de hele visserijscheepsbouw voor Vlaanderen verloren te gaan.

De Vlaamse Executieve had een decreet beloofd om de werven te ondersteunen. Eerst moest het standpunt van de Europese Commissie worden afgewacht, alsook het advies van de Raad van State en van de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen.

Mag ik van de Minister vernemen wat de beleidsopties nu zijn ?

Antwoord

Naar aanleiding van de begrotingsopmaak — ontwerp van begroting 1993 — door de Vlaamse Regering wordt inzake de scheepsbouw voorgesteld een einde te maken aan de traditionele steunverlening via scheepskredieten aan de reders.

Het is hierbij de bedoeling dat Gimvindus gedurende 20 jaar 800 miljoen frank per jaar ter beschikking zal houden voor de scheepsbouw (zowel de kleine zeevisserijscheepsbouw, de middelgrote en grote scheepsbouw). Deze sectoriële ondersteuning zal enkel kunnen in het kader van een toekomstgericht businessplan. De bepalingen hieromtrent zijn opgenomen in het programmadecreet 1993, dat eerstdaags in de Vlaamse Raad wordt ingediend.

Het is duidelijk dat binnen dit nieuwe Vlaams scheepsbouwbeleid, een specifieke aanpak zal gebeuren ten aanzien van de visserijsector. De kleine visserijscheepsbouw zijn bijna volledig afhankelijk van de Vlaamse zeevisserijvloot, die tengevolge het Europees vangstquotabeleid de Belgische overheid ertoe dwingt de vangstcapaciteit te verminderen, met andere woorden de vloot in te krimpen.

Hierdoor wordt nieuwbouw van visserij schepen verboden en kunnen de reders enkel nog vervangingsbouw (mits capaciteitsvermindering) en moderniseringsopdrachten plaatsen bij de kleine (West-)Vlaamse scheepsbouw werven.

Deze specifieke aanpak voor de visserijsector zal in het protocol tussen de Vlaamse Regering en Gimvindus inzake scheepsbouwondersteuning duidelijk gestipuleerd worden.

Ook het business-plan-principe zal gehanteerd worden in de steun aan de kleine visserijscheepsbouw, gebaseerd op een sterkte-zwakke analyse waarbij samenwerking tussen de werven wordt nagestreefd. Dit inzake produktontwikkeling (technologisch onderzoek en ontwikkeling van prototypen van schepen) enerzijds en

bedrijfsvoering (marketing en export management) anderzijds.

Het advies van de SERV betreffende de kleine scheepsbouw van 13 mei 1993 geeft oriëntaties voor het kader waarbinnen Gimvindus zijn visserijwerfsteun kan uitbouwen.

Daarnaast zal Gimvindus voor en in overleg met de visserijreders, een soortgelijk alternatief uitwerken voor de huidige voordelen van de lange termijn financiering.

Deze vlootondersteuning moet echter geïntegreerd worden in het Vlaams sectorieel beleid ter verbetering en aanpassing van de structuur van de visserij en aquicultuur, gericht op een duurzame ontwikkeling van de visserijsector in zijn totaliteit, met als doelstellingen :

- een levensvatbare vissersvloot die aan onze economische en sociale vereisten voldoet en afgestemd is op de op middellange termijn te verwachten vangstmogelijkheden (= noodzaak tot het differentiëren van vangstmethoden, visgronden en vissoorten) ;
- de visserij-activiteit op de ontwikkeling van de vraag van de consumenten afstemmen, zodat de markt regelmatig kan worden bevoorrad (= het belang van de visverwerkende nijverheid) ;
- de technische levensvatbaarheid en economische rendabiliteit van de bedrijven voor de teelt van vis, schaal-, schelp- en weekdieren.

**Vraag nr. 42 (BZ 1992)
van 18 september 1992
van de heer M. CAPOEN**

Arrondissement Oostende — Impulsen ter bevordering van bedrijfsleven en tewerkstelling

Het zal de Minister bekend zijn dat het arrondissement Oostende het zowel op sociaal, industrieel als infrastructuur vlak aanzienlijk minder goed stelt dan het gemiddelde andere Vlaamse en Waalse arrondissement.

In België trad een belangrijke economische recessie in vanaf 1974, durend tot 1983, toen de laagste tewerkstelling na 1974 werd genoteerd. Verontrustend was vooral de terugval in het arrondissement Oostende : in de periode 1974-1983 was die terugval dubbel zo groot als in West-Vlaanderen en Vlaanderen.

Na 1983 steeg het totaal aantal werknemers in alle Vlaamse provincies, in Wallonië pas vanaf 1986. In het arrondissement Oostende bleef de herneming na 1983 evenwel zeer bescheiden. Voor de hele periode 1974-1991 haalt het arrondissement Oostende amper een aangroei van 600 personen of 2 procent tegenover gemiddeld 12 procent in Vlaanderen en 13 procent in West-Vlaanderen. In de overige Westvlaamse arrondissementen was die aangroei minstens 9 procent (arrondissement Kortrijk), gaande tot zelfs 30 procent (arrondissement Diksmuide, Tielt en Veurne).

Het arrondissement Oostende heeft dus zeer duidelijk nood aan ondersteunende maatregelen op diverse vlak-

ken. Boven Oostende hangt bovendien het spook van de Kanaaltunnel dat momenteel veeleer negatieve dan positieve invloed op het bedrijfsleven schijnt uit te oefenen.

Impulsen zijn niet alleen noodzakelijk voor het bedrijfsleven, maar ook voor de ontwikkeling van de infrastructuur, meer bepaald de zeehaven, de luchthaven en de wegen. Heel concrete voorbeelden zijn onder meer de verbinding Kennedy-verkeersplein-De Bolle, de renovatie van de haven en de toeristische ontwikkeling.

1. Kan de Minister mij meedelen welke initiatieven hij zal nemen opdat het arrondissement Oostende zou worden opgenomen in algemene Belgische of Europese economische impulsprogramma's ter bevordering van het bedrijfsleven en de tewerkstelling. Welke programma's zijn dat ? Wat zou het volume van de steun kunnen zijn ?
2. Welke programma's voor het arrondissement Oostende lopen thans ter stimulering van de tewerkstelling ?
3. Kan de Minister andere mogelijkheden, ideeën of projecten aanstippen die tot de ontwikkeling van het arrondissement Oostende kunnen bijdragen ?

Antwoord

1. Momenteel is het arrondissement Oostende niet opgenomen in een specifiek Europees regionaal ondersteuningsprogramma, gefinancierd door de drie Europese structuurfondsen (EFRO, ESF, EOGFL).

Naar aanleiding van de Europese erkenning van de Westhoek tot sociaal-economisch ontwikkelingsgebied, werd gepoogd ook het arrondissement Oostende op te nemen in de gebiedsomschrijving, gezien zijn gelijksoortige sociaal-economische kenmerken en probleemomschrijving, en zijn geografische aaneensluiting met de **Westhoekarrondissementen** Veurne, Diksmuide en Ieper. De Europese Commissie is hier echter niet op ingegaan.

2. De regio Oostende-Blankenberge is één van de acht impulsgebieden die voor de Vlaamse Regering werd erkend op basis van een uitgesproken sociaal-economische ontwikkelingsachterstand tegenover het Vlaamse gemiddelde. Naast de door het lid aangegeven zwakke werkgelegenheidsstructuur, voornamelijk dan nog in de industriële sector, zijn ook volgende criteria bepalend geweest voor het kiezen en afbakenen van de 8 Vlaamse impulsgebieden : inkomen per aangifte en gemiddeld **werknemers**loon, grote werkloosheid (UVW, langdurige en laaggeschoolde werklozen), grote pendelarbeid en negatief migratiesaldo.

Het Impulsprogramma loopt voor de periode 1991-1993, waarbij een totaal budget van 2005 miljard frank vanuit de Vlaamse begroting ter beschikking wordt gesteld ter cofinanciering van ingediende impulsprojecten.

Voor de regio Oostende-Blankenberge wordt ongeveer 300 miljoen frank uit de impulsenveloppe vrij-

gemaakt voor projecten die een daadwerkelijke bijdrage zullen leveren tot de noodzakelijke sociaal-economische relance van de middenkust, te verdeelen in 3 delen :

1. Deel infrastructuur ter ondersteuning van de industriële onderbouw waarbij onder meer de uitrusting (of sanering) van bedrijfsterreinen, een betere verkeersontsluiting, . . . gefinancierd worden.
2. Deel opleiding waarbij het de bedoeling is specifieke projecten van het VIZO, de VDAB en lage-drempelopleiding vanuit de Welzijnszorg, die gericht zijn tot de streek eigen probleemgroepen, te financieren.
3. Het deel specifieke (ondersteunende) acties maakt het mogelijk andere projecten voor de regio die een groot sociaal-economisch hefboom-effect kunnen hebben, mee te financieren.

Voor de kustregio worden toeristische projecten ingediend, maar ook studies ter ondersteuning van de zee- en luchthaveninnovatie, en een impuls-investeringsfonds.

Voor de coördinatie van de projecten en het ondersteunen van de ondernemingen wordt per impulsgebied een streekmanager en een technologie-agent tewerkgesteld.

3. De renovatie van de zeehaveninfrastructuur is, zoals aangegeven door het lid, zeer belangrijk voor de noodzakelijke verhoging van de industriële tewerkstelling in het Oostende.

Gezien de omvang van deze werken (meer dan 7 miljard frank) en het noodzakelijk geïntegreerd karakter ervan, worden deze werken niet opgenomen in het Impulsprogramma voor Oostende. Wel werden voorbereidende economische impactstudies en het uitbouwen van een modern havenmanagement opgenomen in het Operationeel Programma.

I. KFLICHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 237 (BZ 1992)
van 3 juli 1992
van mevrouw M. VOGELS

Isolatie- en ventilatievoorzieningen — Aansprakelijkheid architecten en aannemers

Het artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 september 1991 legt aan de architect de verplichting op om in te staan voor de conformiteit van het geplande bouwwerk met de wettelijke isolatievoorschriften. Dit betekent dat de bouwaanvraag slechts zal worden verleend, als (onder andere) de architect dit conformiteitsattest afgeeft.

Het decreet van 29 april 1991 stelt daarentegen dat

een bouwvergunning slechts zal kunnen worden verleend op voorwaarde dat aan de vereisten inzake isolatie en ventilatie voldaan wordt.

De verplichting van de architect stelt zich derhalve op het niveau van het bouwplan, hetgeen vanzelfsprekend te onderscheiden is van de conformiteit **tussen de wettelijke voorschriften en het uiteindelijk gerealiseerde gebouw.**

Het besluit handelt niet over dit laatste onderdeel, zodat kan worden verondersteld dat **de** normale regels inzake burgerlijke aansprakelijkheid van architect en aannemer blijven gelden van zodra er in een gebouwde woonst een vaststelling gebeurt van eventueel ontoereikende isolatie- en ventilatievoorzieningen. Op **dat** ogenblik zal onderzocht worden in hoeverre het concept (exclusieve verantwoordelijkheid van de architect) dan wel de uitvoering (verantwoordelijkheid van **de** aannemer en eventueel **ook van de** architect, indien de controle onvoldoende zou zijn gebeurd) gebrekkig zijn.

Nochtans is het niet ondenkbaar dat er over artikel 7 verwarring kan bestaan en dat meer bepaald een foutieve interpretatie zou ontstaan waarbij uit het conformiteitsattest van de architect meteen zou worden afgeleid dat de architect ook voor het uiteindelijk verwzenlijkte resultaat moet instaan.

Moet het artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Executieve begrepen worden in de zin dat de normale regels inzake burgerlijke aansprakelijkheid van architecten en aannemers blijven gelden als er in een gebouwde woonst een vaststelling gebeurt van eventueel ontoereikende isolatie- en ventilatievoorzieningen ?

Antwoord

1. Wanneer men aan de aansprakelijkheid van architecten en aannemers (de parlementaire vraag betreft ook de aansprakelijkheid van deze laatsten) denkt, gaan de eerste gedachten naar de tien-jarige aansprakelijkheid zoals geregeld door artikel 1792 en 2270 van het Burgerlijk Wetboek.

Bepalingen inzake isolatie en ventilatie kunnen praktisch onmogelijk invloed hebben op deze tien-jarige aansprakelijkheid. Deze geldt immers alleen voor gebreken die de stevigheid van de bouw of van een essentieel bestanddeel ervan aantasten. Daaronder valt bijvoorbeeld ook de schending van de wetgeving inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw (onder meer de gehele reglementering betreffende de bouwvergunning), maar slechts voor zover het gebouw hierdoor wordt bedreigd. (Zie K. Ver Berne en J. Embrechts in : Onroerend goed in de praktijk, Kluwer, Antwerpen, IV.H. 3-4)

In de rechtspraak is ook een ruime interpretatie voorhanden die echter niet algemeen aanvaard is en die aanneemt dat ook gebreken in aanmerking komen die het gebouw ongeschikt maken voor zijn bestemming zonder dat ze daarom de stevigheid van de bouw aantasten.

Ook hier kan men er van uitgaan dat tekortkomingen met betrekking tot de toepassing van isolatie-

en ventilatievoorschriften slechts in zeer extreme gevallen een gebouw ongeschikt zullen maken voor zijn bestemming. Dit vormt een hypothese die uitgesloten mag worden en die — voor zover ze dan nog zou voorkomen — duidelijk zichtbare gebreken zal betreffen.

2. Blijft nog de aansprakelijkheid voor lichte gebreken waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen zichtbare en verborgen gebreken.
- a. Het risico inzake zichtbare gebreken gaat, tenzij anders werd overeengekomen, over bij de definitieve oplevering die als aanvaarding wordt beschouwd.

Heeft de architect een conformiteitsattest afgegeven en blijkt bij de definitieve oplevering de uitvoering van de isolatie- en ventilatievoorschriften gebrekkig te zijn, dan kan de bouwheer protesteren en zullen de aannemer en de architect contractueel aansprakelijk gesteld worden : de aannemer op grond van de gebrekkige materiële uitvoering, de architect op grond van zijn toezichtsverplichting.

Het feit dat de architect een conformiteitsattest verleent, kan niet betekenen dat dit hem ontslaat van zijn toezichtsverplichting. Deze handeling situeert zich namelijk in een ander deel van de uitvoering van het contract, namelijk in het begin, bij de conceptie.

Indien de gemotiveerde conformiteitsverklaring van de architect zelf gebrekkig blijkt te zijn, dan is deze aansprakelijk voor die verklaring wegens het vermelden van onjuiste gegevens, wat deontologisch niet verantwoord is.

Het opstellen van het attest werd hem — naar we mogen veronderstellen — opgedragen omdat hij de persoon is die de plannen maakt en dus het best geplaatst is om te oordelen of er op het niveau van de plannen conformiteit is met de voorschriften. Artikel 7 paragraaf 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 september 1991 (Belgisch Staatsblad van 18 maart 1992) gewijzigd door een besluit van de Vlaamse Executieve van 30 juli 1992 (Belgisch Staatsblad van 29 september 1992) zegt trouwens dat de conformiteit van het geplande bouwwerk moet worden aangetoond. Het kan ook niet anders.

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 juli 1992 wijzigt het besluit van 18 september 1991 in de zin dat volgens het laatste lid van artikel 1 van het besluit van 30 juli 1992 de gemotiveerde verklaring niet nodig is voor werken die vrijgesteld zijn van de medewerking van een architect. Dit wijzigt niets aan de gevolgde redenering.

- b. Wanneer de gebrekkige uitvoering van de isolatie- en ventilatievoorschriften slechts blijkt na de definitieve oplevering, heeft men te maken met een licht verborgen gebrek. Het Hof van Cassatie heeft geoordeeld dat aannemer en architect voor deze gebreken aansprakelijk blijven. (Cass. 25/10/85, R.W., 1988-1989, nr. 20.14/01/89, 670).

Ook hier geldt dat de architect aansprakelijk gesteld zal kunnen worden op grond van zijn plicht tot toezicht.

**Vraag nr. 299 (BZ 1992)
van 14 september 1992
van de heer F. GHESQUIERE**

Fietspaden in West-Vlaanderen — Aanleg in 1992

Mag ik van de Minister vernemen hoeveel kredieten werden uitgetrokken op de begroting 1992 voor de aanleg van fietspaden in de provincie West-Vlaanderen ?

Welke projecten of plaatsen werden uitgekozen ?

Antwoord

Op het goedgekeurde programma 1992 werden volgende projecten inzake aanleg fietspaden gepland voor de provincie West-Vlaanderen :

1. N 368 Oudenburg-Ichtegem, le fase	21 mio
2. N 8 Doortocht Wevelgem + aanleg fietspaden	21 mio
3. N 358 Oudenburg : vak Zandvoordeburg Geneverpietbrug (+ gemeente)	23 mio
4. N 321 Poperinge Oost-Vleteren (2e fase)	30 mio
5. N 36 Anzegem : vak Ingooigem-Vichte	16 mio
6. N 36d Harelbeke le fase	10 mio
7. Aanpassingswerken fietspaden le district (district Brugge)	10,3 mio
8. Aanpassingswerken fietspaden 2e district (district Kortrijk)	12,4 mio
9. Allerlei werken voor verkeersveiligheid en fietscomfort	10 mio
10. Diversen	46,5 mio
Totaal :	200,2 mio

**Vraag nr. 302 (BZ 1992)
van 18 september 1992
van de heer M. CAPOEN**

Autosnelweg A 18 — Doortrekking tot Franse grens

De Westkust mocht zich op 1 juli jongstleden verheugen in de openstelling van het A 18-vak van de Toekomstlaan te Wulpen tot de Iepersesteenweg te Veurne.

De openstelling komt voorlopig echter enkel aan lokale belangen tegemoet : weliswaar één afrit meer voor het toeristisch verkeer, maar vooral ontlasting van voorheen drukke gewestwegen (Brugsesteenweg en Albert 1-laan te Veurne).

De A 18, als onderdeel van de Europese E 40-as, zal

pas volledig haar regionaal en internationaal doel bereiken indien de snelweg aansluit op de Franse Roccade du Littoral.

De Fransen zijn vastbesloten om die Roccade op 15 juni 1993 te openen. De Vlaamse Gemeenschap kan tegen die datum onmogelijk klaar zijn met de resterende acht A 18-kilometer die nog moet worden aangelegd. Vandaar dat het doorgaand verkeer op de Roccade, richting Vlaanderen, zal worden afgeleid naar Ghyselde om dan via het Duinkerkekanaal naar Veurne te rijden.

Die toename van verkeer zal ongetwijfeld de leefbaarheid en de veiligheid van de dorpskom van Adinkerke in het gedrang brengen. Het staat vast dat die toename reëel zal zijn : de Roccade zal aansluiting bieden met de Kanaaltunnel en ook met de A 25 (Rijssel-Duinkerke).

In alle openheid deelde de Minister op 1 juli te Veurne mee dat er niet voldoende budgettaire perspectieven zijn om het sluitstuk van de A 18 (Veurne-Franse grens) zonder uitstel verder aan te leggen. De Westkust is enkel zeker van 200 miljoen voor het stuk Iepersesteenweg-Bergenvaart. Voor de rest ontbreekt circa 1 miljard.

1. Zal de Minister absolute prioriteit nastreven voor de afwerking van de A 18 tot de Franse grens ?
2. Welke timing stelt de Minister voorop voor de afwerking ?
3. Hoe zal de Minister de achterstand in de werken verantwoorden ten overstaan van de Franse autoriteiten ?
4. Welke maatregelen stelt hij in het vooruitzicht om de veiligheid en de leefbaarheid van Adinkerke vanaf 15 juni 1993 te waarborgen ?

Antwoord

1. De afwerking van de A 18, vak Veurne-Franse grens, behoort tot de prioritaire wegeninfrastructuurwerken in het Vlaamse Gewest.
2. In de onderstelling dat de middelen van het Infrastructuurfonds minstens op het peil van 1993 blijven, is een voltooiing van de A 18 mogelijk binnen 5 jaar.
3. Aan de Franse autoriteiten werd reeds meegedeeld dat de afwerking van de A 18 om budgettaire redenen vertraging heeft opgelopen.
4. Voor het ogenblik volgt het grensoverschrijdend verkeer in deze regio de N 39 Veurne-Franse grens. Mijn bevoegde diensten zullen in overleg met het gemeentebestuur en de rijkswacht de nodige maatregelen nemen om bij stijging van de verkeersintensiteit de verkeersveiligheid en -leefbaarheid maximaal te verzekeren op deze gewestweg.

**Vraag nr. 312 (BZ 1992)
van 1 oktober 1992
van de heer L. APPELTANS**

Gewestplannen — Opname van lijninfrastructuren

Bij koninklijk besluit van 30 april 1992 werd de oprichting van zuurstofvervoerinstallaties door middel van leidingen op het grondgebied van diverse gemeenten (Tessenderlo, Ham, Beringen, Heusden-Zolder, Houthalen-Helchteren, Peer, Meeuwen-Gruitrode, Opglabbeek, Maaseik, Maasmechelen en Dilsen-Stokkem) van openbaar nut verklaard ten voordele van de NV Corenox te Luik.

Onlangs nam de aanleg van die installatie een aanvang.

1. Op welke data gaven de respectievelijke gemeenten een bouwvergunning ?
2. Voor welke gebieden diende een milieueffectenrapport te worden opgesteld ?
3. In welke gemeenten was een milieueffectenrapport toegevoegd bij het openbaar onderzoek ?
4. In welke gemeenten werd in het kader van dit toegevoegde milieueffectenrapport een openbare hoorzitting gehouden ?

Deze leidingen, hoewel van openbaar nut, zijn constructies die aangegeven moeten zijn op de gewestplannen. Tot op heden is dit niet gebeurd.

Graag vernamen we van de Minister hoe de nodige bouwvergunningen kunnen worden verleend zonder dat die infrastructuur op het gewestplan staan aangegeven.

Tevens wensen we te vernemen wanneer de gewestplannen aan die toestand zullen worden aangepast. Wie moet hiervoor het initiatief nemen ?

Antwoord

1. De bouwvergunning werd door de gemachtigde ambtenaar van de Arohm-Limburg verleend overeenkomstig artikel 48 van de stedebouwwet. De werken zijn immers gelegen op het grondgebied van verschillende gemeenten.
2. Een MER werd opgesteld voor de gebieden waarvoor dit volgens de desbetreffende reglementering opgelegd wordt.
3. In de gemeenten waar zich dergelijke gebieden bevinden die de MER-plicht opleggen, was dit MER ook bij de aanvraag gevoegd.
4. In het kader van het Vlarem dienen de gemeenten hoorzittingen te organiseren voor inrichtingen die onderworpen zijn aan de reglementering op de milieuvergunning en waarvoor tevens een MER nodig is. Deze aangelegenheid valt echter buiten de bevoegdheid van de ruimtelijke ordening.

Ten slotte kan nog opgemerkt worden dat de vergunning van bedoelde lijninfrastructuur werd verleend overeenkomstig de toen toegepaste richtlijnen, dit wil

zeggen zonder voorafgaande gewestplanwijziging. Wel is in een nieuwe richtlijn houdende een meer restrictieve toepassing van artikel 20 inzake de voorschriften bij de gewestplannen bepaald dat dergelijke infrastructuurvoortaan tot de verplichte inhoud van de gewestplannen moeten behoren. Deze richtlijn is op 22 september 1992 aan het bestuur Ruimtelijke Ordening doorgegeven.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 69 (BZ 1992)
van 1 september 1992
van de heer J. EEMAN**

Radio Donna — Gegevens

Uit persberichten blijkt dat Radio Donna ongeveer 8 procent luisteraars zou tellen.

Graag kreeg ik in dit verband gegevens over :

1. de opdeling van dit percentagecijfer per provincie en de weergave ervan in absolute cijfers ;
2. de personeelsbezetting, opgedeeld per niveau en per functie met vermelding van de wijze van werving en van tewerkstelling ;
3. het totaal van de loonlasten en van de werkingskosten vanaf de oprichting tot op heden.

Antwoord

1. Opdeling van de luistercijfers per provincie

Het gemiddelde dagbereik van Radio Donna bedroeg in de periode juli-augustus 1992 8,54 procent van alle Vlamingen van 12 jaar en ouder (= 426.700 luisteraars). Op weekbasis wordt 20,3 procent van de bevolking bereikt. Uitgesplitst per provincie geeft dit volgend resultaat :

	Bereik	Absoluut aantal
Antwerpen	10,3	140.700
West-Vlaanderen	6,2	58.200
Oost-Vlaanderen	9,5	108.700
Limburg	4,2	26.400
Totaal Brabant	10,0	92.800
Vlaams-Brabant	10,0	67.000

2. De personeelsbezetting

Het personeelscontingent van Radio Donna bestaat uit 9 medewerkers

niveau 1 :

- 1 netverantwoordelijke (vastbenoemd)
- 3 producers/programmamakers (contractueel)
- 3 redacteurs (contractueel)

niveau 2 :

- 2 productie-assistenten (contractueel)

De netverantwoordelijke en de producers/programmamakers werden overgeplaatst van Radio 2 naar Radio Donna.

De redacteurs werden gekozen uit de reserve van geslaagden voor het jongste BRTN-examen van journalist. De twee productie-assistenten werden door de netverantwoordelijke geselecteerd op basis van hun curriculum vitae en na een uitgebreid gesprek.

Die vaste produktiekern wordt aangevuld met een dertigtal losse medewerkers die wegens hun specifieke kwaliteiten worden ingehuurd voor ad hoc-opdrachten (correspondenten, presentators, muziek-samenstellers . . .).

Het contingent van het technisch exploitatiepersoneel werd naar aanleiding van de start van Radio Donna met 10 betrekkingen (niveau 2) verhoogd.

De technische produktieploeg is deels tot stand gekomen door interne verschuivingen, deels door contractuele aanwervingen van A 1-gediplomeerden.

3. Loonlasten en werkingskosten

Op 31 augustus '92 bedroegen de uitgaven voor Radio Donna :

	Radio	Technische diensten
— personeelskosten :	8.127.959	6.949.545
— exploitatieuitgaven :	16.296.125	924.060
— investeringen :	3.067.050	15.533.049
	27.491.134	23.406.654

Algemeen totaal : 50.897.788 frank.

Om de kostprijs op jaarbasis te berekenen mogen deze cijfers niet louter geëxtrapoleerd worden, omdat het grootste gedeelte van de rubriek investeringen betrekking heeft op eenmalige uitgaven.

Bij de interpretatie van de personeelskosten moet ermee rekening gehouden worden dat de medewerkers met het oog op hun opleiding vóór de start van Radio Donna in dienst moesten worden genomen.

**Vraag nr. 80 (BZ 1992)
van 22 september 1992
van de heer F. DEWINTER**

BR TN-journalisten — Politiek neutrale houding in privé-leven

Ik verneem uit de pers dat een BRTN-radiojournalist een Belgische unitaristische partij heeft opgericht. Er werd nadrukkelijk verwezen naar het feit dat hij deel uitmaakt van de nieuwsredactie van de staatsomroep.

Is de Minister van mening dat dit strookt met het

reglement waaraan de BRTN-journalisten onderworpen zijn en dat bepaalt dat dezen zich ook in hun privé-leven politiek neutraal moeten opstellen ?

Antwoord

1. De oprichting van een politieke partij door radio-journalist Jef Lambrecht is niets meer of niets minder dan een ludieke actie. Die vond plaats binnen een expliciet artistieke context, namelijk die van Documenta IX in Kassel.

Diverse kranten zoals Het Volk, De Morgen en La Libre Belgique hebben de zaak als zodanig begrepen. Niet De Standaard, waarin de actie bloedernstig werd genomen en in een volgens de auteur overigens onnauwkeurig interview werd toegelicht.

2. De hoogste hiërarchie van de nieuwsdienst heeft de heer J. Lambrecht erop gewezen dat niet iedereen evenveel gevoel voor humor heeft en dat hij als BRTN-journalist niet zelfs maar de indruk mag wekken op te komen voor een of ander politiek doel.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER, BUITENLANDSE HANDEL EN STAATSHERVORMING

Vraag nr. 45 (BZ 1992)
van 17 juni 1992

van de heer R. VAN HOOLAND

Sint-Niklaaskerk in Gent — Restauratie

1. Wanneer werd de Sint-Niklaaskerk beschermd ?
2. Hoeveel jaar duurde de voorbereiding van het dossier (van het initiatief/voorontwerp voor de opdracht tot de aanvang van de werken) ?
3. Wanneer startte en eindigde (of zal) de uitvoering van de restauratie-werken (eindigen) ?
4. Wat was de laagste nuttige aangeboden prijs voor de totale restauratie en wat zal de reële kostprijs van die werken zijn, eventueel loonbedragen en alle diverse kosten apart ?
5. Welke jaarlijkse financiële last zal de betrokken overheid moeten dragen voor de restauratie, respectievelijk functioneringskosten ?

Antwoord

1. De Sint-Niklaaskerk in Gent werd bij koninklijk besluit van 28 december 1936 als monument beschermd.
- 2 en 3. In 1956 werd opdracht gegeven de restauratiedossiers op te stellen. Het restauratiedossier werd, gezien zijn complexiteit en de toestand waarin het monument verkeerde, in verschillende delen uitgesplitst.

Nadat de Steigerwerken rond de lantaarntoren waren opgetrokken en de zuidelijke transeptarm door een houten schoorstelling beveiligd was, werd in 1956 begonnen met de opmeting van de lantaarntoren.

Het dossier, ingediend in januari 1959, werd op 4 april van dat jaar gunstig geadviseerd door de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, waarna op 3 december 1959 de openbare aanbesteding plaatsvond. De werken namen op 15 september 1960 een aanvang en werden in juli 1967 beëindigd.

Intussen was een bundel voor de restauratie van de kruisbeuk opgemaakt en door de bevoegde instanties goedgekeurd. Deze werken startten op 1 december 1967 en werden beëindigd op 29 september 1973.

In 1967 werd een begin gemaakt met de opmetingen, het onderzoek en het opmaken van de voorontwerpen en de definitieve restauratie-ontwerpen voor het koor, het kerkschip en de Sint-Michielskapel. De voorontwerpen werden op 24 februari 1971 goedgekeurd en de definitieve ontwerpen op 6 maart 1973. Op dat tijdstip was de voorbereiding van het volledige restauratiedossier dan ook beëindigd.

Het restauratiedossier voor het koor werd in zijn geheel in aanbesteding gegeven op 13 juni 1974, maar werd nadien om budgettaire redenen uitgesplitst in drie fasen.

Op 11 augustus 1975 namen de werken een aanvang, maar werden een eerste maal geschorst tot 3 juni 1991 en een tweede maal van 25 september 1991 tot 20 januari 1992. Reden voor die schorsingen was het uitvoeren van de technische uitrusting (vloerverwarming, elektriciteit, beveiliging).

Ook werden op initiatief van het bestuur Monumenten en Landschappen een aantal destijds genomen restauratie-opties voor koor en kerkschip geactualiseerd en bijgestuurd. Zo werd het op een later tijdstip verhoogde niveau van het hoofdaltaar weer verlaagd, werd de noodzaak vooropgesteld tot onderzoek naar getuigen van polychrome binnenafwerking en archeologisch vooronderzoek in het kerkschip (dit laatste werd verricht door de dienst Monumentenzorg en stadsarcheologie van de stad Gent) en werd geëist dat de aangebouwde huisjes langs Klein Turkije bewaard zouden blijven.

De restauratiewerken aan het koor waren voltooid op 28 februari 1992. Omdat de bouwfysische toestand van de Sint-Michielskapel dermate slecht was geworden, werden door de overheid een afzonderlijk restauratiedossier voor die kapel goedgekeurd en onderhands gegund aan de aannemer van de werken aan het koor. De werken namen een aanvang op 18 augustus 1980 en werden opgeleverd op 14 september 1982.

De laatste restauratiecampagne behelst het kerkschip waarvoor de goedkeuring over het ontwerp, samen met het koor en de Sint-Michielskapel reeds op 5 maart 1973 was verleend.

Gezien de omvang van dit werk moest het dossier

worden uitgesplitst in zes duidelijk omliggende fasen die telkens afzonderlijk zouden worden aanbesteed.

De eerste fase, die hoofdzakelijk bestond uit dringende **instandhoudings-** en stabiliteitswerken, startte op 2 augustus 1988 en eindigde op 4 maart 1991.

De tweede fase omvat het restaureren van de zuidelijke muur in de middenbeuk. De aanbesteding had plaats op 13 juni 1991 en de aanvang van deze fase wordt in het najaar van 1992 in het vooruitzicht gesteld.

De dossiers voor de overige fasen werden opgemaakt en reeds deels goedgekeurd. De werken zullen aanbesteed worden met de **betrachting** ze telkens bij de voorgaande fase te laten aansluiten.

Rekening houdend met een uitvoeringstermijn van 2,5 jaar per fase en als geen onderbrekingen tussen de fasen onderling optreden, kan als einddatum voor de algehele restauratiewerken wellicht het jaar 2006 worden gesteld. In deze termijnen zijn evenwel niet begrepen : het meubilair (waar getracht wordt de restauratie door mogelijke sponsors te financieren), de technische uitrusting (verwarming, elektriciteit, beveiliging) en het orgel.

4. Hierna volgt een tabel (met uitzondering van de nog uit te voeren werken inzake technische uitrusting, orgel en meubilair) waarop de prijs van de **bieding**, de reële kostprijs van de uitvoering, de

herziening en de taksen en/of BTW zijn aangegeven, en dit voor de werken aan lantaarntoren, kruisbeuk, koor, Sint-Michielskapel en eerste fase van het kerkship.

Voor de nog uit te voeren fasen werd voor de tweede fase de geactualiseerde biedingsprijs genomen, voor de overige fasen de geactualiseerde prijzen van de ramingen uit de reeds opgemaakte bundels. In de tabellen 1, 2, 3 en 4 zijn de bedragen van de bijkomende werken en addenda begrepen.

5. Gezien de reeds gerestaureerde gedeelten van de Sint-Niklaaskerk nog maar sinds enkele maanden opnieuw voor de eredienst in gebruik genomen zijn, is het vooralsnog niet mogelijk daaromtrent een bedrag in te vullen.

Naast de eredienst, maar ondergeschikt eraan zal de Sint-Niklaaskerk de functie vervullen van museum. De archeologische vondsten, bouwelementen en een overzicht van de bouw- en restauratiegeschiedenis zullen voor het publiek toegankelijk worden gemaakt.

Evenmin als de technische installatie komen werken **uit** hoofde van nabestemming van het monument, waaronder functioneringskosten, voor als restauratiesubsidiëring in aanmerking.

1. Reeds uitgevoerde werken

	Biedingsprijs 1	Kostprijs 2	Herziening 3	Taksen of BTW 4	Totaal 5
Lantaarntoren	46.169.334	43.398.208	5.782.690	—	
Kruisbeuk	77.490.913	63.420.381	12.574.708	7.675.332	
Koor	255.734.129	261.193.581	206.956.137	76.357.494	
St .-Michielskapel	15.413.147	14.166.071	11.924.187	4.363.811	
Kerkship	58.035.293	57.079.852	5.135.337	10.576.581	
Fase 1					

Subtotaal	452.842.816	439.258.093	242.373.059	98.983.210	
Totaal op 01.08.92					780.614.370

2. Nog uit te voeren : Kerkship

Fase 2	73.992.062			14.428.452	
Fase 3	75.000.000			14.625.000	
Fase 4	100.000.000			19.500.000	
Fase 5	150.000.000			29.250.000	
Fase 6	75.000.000			14.625.000	

Subtotaal	473.992.062			92.428.452	
Totaal					566.420.514

Algemeen totaal	BTW exclusief	BTW inclusief
1. reeds uitgevoerde werken + herziening	681.631.152	780.614.370
2. nog uit te voeren werken	473.992.062	566.420.514
Totaal	1.155.623.214	1.347.034.884

Vraag nr. 47 (BZ 1992)
van 23 juni 1992
van de heer J. EEMAN

Beschermde monumenten — Restauratieprojecten

Graag kreeg ik van de Minister een overzicht van de goedgekeurde restauratieprojecten vanaf 1 februari 1992 tot 31 mei 1992, telkens met vermelding van het subsidiërings- en ramingsbedrag van deze werken.

Antwoord

De volgende projecten werden door mij goedgekeurd tussen 1 februari 1992 en 31 mei 1992.

a. Premie-aanvragen (privé-sector) :

Gemeente	Monument	Raming	Bijdrage Vlaams Gewest
Hemiksem	Abdij	22.063.600	7.896.275
Leuven	Predikherenkerk	26.482.416	6.456.491
Antwerpen	Zuiderpershuis	29.914.444	6.004.227
Sint-Truiden	Pastorie Begijn hof	16.241.406	3.299.444

Noteer dat het bedrag van de raming exclusief BTW is en dat het bedrag van de premie inclusief algemene kosten is (BTW komt niet in aanmerking voor de premie).

b. Subsidies openbare sector en sector eredienst

Antwerpen	OLV-kathedraal glasramen	8.796.340	5.647.250
Antwerpen	OLV-kathedraal electra	5.275.500	4.047.311
Antwerpen	OLV-kathedraal klima	11.415.566	7.328.793
Antwerpen	Bourlaschouwburg	55.084.499	30.000.000
St.-Truiden	Academie-	109.867.115	62.023.354

Noteer dat het bedrag van de raming exclusief BTW is en dat het bedrag van de subsidie inclusief BTW en algemene kosten is.

De dossiers waarvoor de administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur, bestuur Gesubsidieerde Infrastructuur, dienst Gesubsidieerde gebouwen de vastleggingen verzorgt, zullen het voorwerp uitmaken van een afzonderlijk antwoord.

Vraag nr. 54 (BZ 1992)
van 8 juli 1992
van de heer J. ULBURGHS

Commanderij van Duitse Ridderorde in Gruitrode — Bescherming

De commanderij van de Duitse Ridderorde in Gruitrode, deelgemeente van de gemeente Meeuwen-Gruitro-

de, is een belangrijk stuk cultureel historisch erfgoed in onze provincie Limburg. De commanderij is momenteel in het bezit van een Duitse eigenaar die gerechtelijk vervolgd wordt.

De bekommernis om deze commanderij lijkt te groeien. Enige tijd geleden bezocht ik de vestiging en het minste wat men kan zeggen is dat ze heel wat mogelijkheden biedt. Opgravingen hebben aangetoond dat die vestiging van de Duitse Ridderorde zelfs ouder is dan die van AldenBiezen. Het museum van de Duitse Ridderorde in Gruitrode is reeds een veruitwending van de belangrijke functie die in het verleden bestond.

De kasteelhoeve verkoopt momenteel en zou in feite een belangrijke functie kunnen hebben in de toeristische ontwikkeling van Noord-Limburg in het kader van het Regionaal Landschap Hoge Kempen.

1. Waarom wordt de commanderij niet beschermd ?
2. De commanderij van Gruitrode is een belangrijke schakel tussen de vestigingen van de Duitse Ridderorde. Als het binnen afzienbare tijd te koop gesteld wordt, welke mogelijkheid ziet de Vlaamse Gemeenschap om het samen met de provincie en het gemeentebestuur aan te kopen ?
3. Kan het museum van de Duitse Ridderorde ondergebracht worden in het kasteel ? Nu gebeurt dit in het oude gemeentehuis van Gruitrode.

Antwoord

1. Het kasteel van de commanderij van de Duitse Ridderorde in Gruitrode werd door herhaalde ondeskundige ingrepen zodanig verminkt dat een bescherming als monument niet meer verantwoord kan worden. De bescherming van het ensemble als dorpsgezicht **en** de boerderijgebouwen als monument kan wel worden overwogen.
3. Aangezien het gebouw onlangs gekocht werd door een privé-firma met de bedoeling het geheel te renoveren, wordt een eventuele aankoop door de Vlaamse Gemeenschap momenteel niet overwogen. De renovatiewerken zullen wel begeleid worden door mijn bestuur Monumenten en Landschappen.
3. Het onderbrengen van de huidige museumcollectie in het kasteel, is een aangelegenheid waarvoor ik niet bevoegd ben. Het betreft een voorstel ter attentie van de gemeente Meeuwen-Gruitrode, de huidige eigenaar van het kasteel en de plaatselijke heemkundige kring.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 52 (BZ 1992)
van 14 september 1992
van de heer M. MAERTENS

Dienst Gezins- en Bejaardenhulp — Tegemoetkoming aan toenemende thuiszorg

In het kader van de idee van zelfredzaamheid en van

het de bejaarden mogelijk te maken in hun vertrouwde woning te blijven, is een goede uitbouw van de dienst Gezins- en Bejaardenhulp een noodzaak.

Door de vergrijzing van de bevolking vragen steeds meer bejaarden ondersteuning, die intensiever van aard wordt. Daardoor zijn een aantal diensten niet in staat vlug op de aanvragen in te spelen; wachttijden van meer dan twee jaar zijn voor een aantal afdelingen geen uitzondering, maar eerder de regel. Dit leidt ertoe dat mensen een beroep doen op het sociaal dienstbezoek van parlementairen en andere politici of voortijdig een beroep doen op allerlei vormen van ondersteuning thuis om zich een goede plaats op de wachtlijst te verzekeren voor het geval dat..

Graag verneem ik welke maatregelen de Minister heeft genomen om ervoor te zorgen dat die diensten vlugger tegemoet kunnen komen aan verantwoorde aanvragen voor ondersteuning zodat meer bejaarden, in betere omstandigheden en langer, thuis kunnen blijven.

Antwoord

De diensten Gezins- en Bejaardenhulp zullen vanaf 1 december 1992 een uitbreiding van hun urencontingent krijgen met 3 procent. Deze uitbreiding wordt enkel toegestaan aan de diensten die de laatste drie jaren hun contingent voor minstens 95 procent opgebruikt hebben.

Er zal aan de diensten opgelegd worden dat zij de uitbreiding bij prioriteit toewijzen aan de werking van regio's die verhoudingsgewijs tot de bevolking en de 60-plussers een relatief klein aanbod hebben inzake gezins- en bejaardenhulp.

**Vraag nr. 53 (BZ 1992)
van 18 september 1992
van de heer M. CAPOEN**

Personenbelasting — Gewest- en gemeenschapsaandeel

De algemene middelen van de Vlaamse Regering bestaan onder meer uit een gewestelijk deel en een gemeenschapsdeel van de personenbelasting.

1. Kunnen de delen personenbelasting voor gewest en gemeenschap worden opgegeven voor de jaren 1989, 1990, 1991 en 1992 met de respectieve stijgingspercentages?
2. Kan opgave worden gedaan van de opbrengst van de personenbelasting voor de betreffende jaren?
3. Vermits gewesten en gemeenschappen geen aandeel krijgen toebedeeld uit de vennootschapsbelastingen, moeten zij normaal nadeel ondervinden van de toenemende verschuiving van de opbrengst van personenbelasting naar de vennootschapsbelasting door de stijgende oprichting van eenmansvennootschappen. Bestaat die tendens?

Antwoord

1. Het deel van de personenbelasting toegewezen aan

het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap bedraagt voor de respectievelijke jaren (in miljarden frank) :

	Gewest	Gemeenschap
1989	86,4	29,9
1990	92,8 (+ 7 %)	44,1 (+ 47,5 %)
1991	104,5 (+ 12,5 %)	49,5 (+ 12,5 %)
1992	116,1 (+ 11 %)	53,7 (8,5 %)

2. De globale opbrengst van de personenbelasting bedroeg voor de desbetreffende jaren (in miljarden frank) :

1989 :	648,2
1990 :	636,8
1991 :	686,6
1992 (raming) :	730,1

3. Het lid weet ongetwijfeld dat in de financieringswet van 16 januari 1989 de overdracht van de personenbelasting aan de gewesten op een complexe wijze werd geregeld, dusdanig dat niet de absolute opbrengst van de personenbelasting maar wel de relatieve verdeling van de opbrengst tussen de gewesten, de inkomsten van elk gewest beïnvloedt.

Bijgevolg is het mathematisch zeker dat het Vlaams Gewest slechts een (zeer beperkt) nadeel zal ondervinden, mits gelijktijdig aan twee voorwaarden voldaan wordt :

- de tendens tot oprichting van eenmansvennootschappen bestaat enkel in Vlaanderen en niet of in veel mindere mate in Brussel of Wallonië ;
- de huidige solidariteitsbijdrage zoals bepaald in de financieringswet van Vlaanderen naar Wallonië wijzigt niet.

Hiermee rekening houdende is vraag nummer 3 weinig relevant.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

**Vraag nr. 44 (BZ 1992)
van 23 september 1992
van de heer J. ULBURGHS**

Terreinen NV Kempense Steenkoolmijnen — Verwerking van chemiegips

De NV Kempense Steenkoolmijnen zal nieuwe nijver-

heden ontwikkelen op haar terrein aan het Albertkanaal in Lummen, de vroegere kolenhaven. De behandeling van chemiegips zou er een van zijn.

Graag kreeg ik van de Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Werd hieromtrent een milieueffectenrapport opgesteld ? Zo neen, waarom niet ?
2. Wat is de herkomst van de stoffen die er worden bewerkt ?

**Vraag nr. 46 (BZ 1992)
van 29 september 1992
van de heer H. SUYKERBUYK**

EG-richtlijnen — Omzetting in decreten

Kan de Minister mij een overzicht (met titel of korte beschrijving) geven van de nog om te zetten Europese richtlijnen op het Vlaamse niveau (gemeenschap en gewest) ?

**Vraag nr. 47 (BZ 1992)
van 29 september 1992
van de heer H. SUYKERBUYK**

Beroepsrevalidatie en werkgelegenheid van gehandicapten — Goedkeuring verdrag Internationale Arbeidsconferentie

In het Belgisch Staatsblad van 8 juli 1992 is het decreet van 18 mei 1992 van de Franse Gemeenschap gepubliceerd tot goedkeuring van het verdrag nummer 159 betreffende de beroepsrevalidatie en werkgelegenheid van gehandicapten, aangenomen op 20 juni 1983 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar negenzestigste zitting.

Ongetwijfeld moet dit verdrag ook door de Vlaamse Gemeenschap worden goedgekeurd. Daarom vernam ik graag het volgende van de Minister.

1. Waarom werd daartoe nog geen ontwerp van decreet bij de Vlaamse Raad ingediend ?
2. Zijn er nog andere verdragen in het kader van internationale organisaties tot stand gekomen, die door de Vlaamse Gemeenschap moeten worden goedgekeurd ?

**Vraag nr. 48 (BZ 1992)
van 2 oktober 1992
van de heer M. CAPOEN**

Vlamingen in de wereld — Contacten en steun

De loop van de geschiedenis heeft bepaald dat niet alle Vlamingen in eigen land een bestaan konden opbouwen. Vlaanderen kende diverse emigratiegolven waarbij duizenden volksgenoten uitweken, onder meer wegens de vlascrisis, het mislukken van de aardappeloogst, de katoencrisis enzovoort.

Ook in de twintigste eeuw, tot omstreeks 1950, hebben duizenden Vlamingen hun land voorgoed verlaten.

Overzee waren de bestemmingen vooral Noord-Amerika, Canada, Argentinië.

De emigranten pasten zich aan aan de zeden en gewoonten van hun nieuwe vaderland, maar richtten ook Belgische of Vlaamse kringen op en probeerden contacten met het moederland te onderhouden. Exponenten van die werking zijn bijvoorbeeld De Gazette van Detroit (voor de Vlamingen in Noord-Amerika), El Lazo-De Schakel (Vlamingen in Argentinië), Broederband (Vlamingen in Wallonië).

Generaties gaan voorbij, tijden schrijden verder. Op de drempel van de 21ste eeuw is het niet gemakkelijk die werking in stand te houden.

1. Welke contacten heeft de Vlaamse Gemeenschap met Vlaamse overzeese kringen, clubs, verenigingen enzovoort ? Zijn die contacten aanmoedigend, inspirerend of enkel formeel ?
2. Is de Vlaamse Regering geabonneerd op bijvoorbeeld De Gazette van Detroit, El Lazo, Broederband enzovoort ? Waarom (niet) ? Maakt de Vlaamse Regering gebruik van de mogelijkheid die die kranten ongetwijfeld bieden om boodschappen, mededelingen, groeten enzovoort aan de overzeese Vlamingen over te brengen ?
3. Steunt de Vlaamse Gemeenschap de werking van de Vlaamse overzeese kringen ? Op welke manier ? Is er mogelijkheid tot financiële steun ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer H. Weckx, Vlaamse Minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden.

T. KEICHERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 304 (BZ 1992)
van 21 september 1992
van de heer D. VAN DER MAELEN**

Wegenwerken in Denderstreek — Bijkomende middelen

In antwoord op mijn vraag nummer 194 van 4 juni 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 9 van 6 juli 1992, blz. 351) deelde de Minister mij mee dat de werken aan de N 41 Aalst-Dendermonde, N 42 Wetteren-Geraardsbergen (rechtstrekken Sint-Lievens-Esse), de N 41 Ring rond Aalst, door hem ondergebracht waren in het zogenaamde tweede programma onder de rubriek Afwerken begonnen projecten, en de werken aan de N 45 (vak N 8 — N 28) in het zogenaamde derde programma Nieuwe wegen, waarvan de realisatie wegens gebrek aan middelen niet in het vooruitzicht kan worden gesteld.

Via de pers vernam ik dat de ontwerpbegroting voor 1993 voorziet in 3 miljard frank **bijkomende middelen** voor wegeninfrastructuur. Verhogen deze bijkomende

middelen de kansen op realisatie van de bovenvermelde werken ? Zo ja, welke werken kunnen worden gerealiseerd in een nabije toekomst ?

**Vraag nr. 305 (BZ 1992)
van 21 september 1992
van de heer L. BARBE**

Maaibeheer Denderbermen — Vernieling plantengroei

Sinds enkele jaren zorgt een particulier bedrijf in opdracht van de Minister van Openbare Werken voor het maaien van de bermen van het jaagpad langs de Dender. Hierbij worden echter niet alleen de planten op de wegberm maar ook die op de afhellende oever afgemaaid. Deze ingreep is niet alleen verkeerstech- nisch overbodig maar is ook schadelijk op ecologisch vlak : een hele waaier aan oever- en waterplanten wordt op die manier vernield. De voorganger van de Minister antwoordde op een schriftelijke vraag van de heer Cuyvers (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 18 van 19 juli 1991, blz. 881) dat hij de opdracht ging geven de afhellende oevers niet meer te maaien. Toch gebeurde het deze zomer opnieuw.

1. Waarom wordt de afhellende oever tussen de Dender en het jaagpad toch nog gemaaid ?
2. Heeft de Minister aan zijn diensten de opdracht gegeven aan deze ecologisch onverantwoorde praktijk een einde te maken ?

**Vraag nr. 306 (BZ 1992)
van 22 september 1992
van de heer E. DE GROOT**

NV Zeekanaal — Omvorming tot parastatale B

De ontbinding van de NV Zeekanaal ingevolge de regionalisering heeft gezorgd voor heel wat beroering bij de betrokken personeelsleden die nagenoeg allemaal in de kanaalgemeenten wonen.

De geplande omvorming tot een parastatale B is voor hen dan ook van het grootste belang. Indien zij beschouwd worden als behorend tot het departement van de Vlaamse Gemeenschap, zullen zij hun normale promotiekansen alleen kunnen vrijwaren indien zij mutaties ver buiten de regio aanvaarden.

Niet alleen voor de privé-belangen van de betrokken personeelsleden en van de industrie gelegen langs het kanaal is de te nemen beslissing zeer belangrijk, ook het algemeen belang is ten eerste gediend met een goede werking van het kanaal.

De beste oplossing bestaat erin dat binnen de geplande parastatale B alle activiteiten die nu door de NV Zeekanaal worden verricht, behouden blijven. Voor de efficiënte werking van het kanaal zou een versnippering van bevoegdheden immers nefast zijn.

Daarom zou ik van de Minister willen vernemen wat de stand van het dossier is op dit ogenblik en of er bij de besluitvorming met de verschillende belangen rekening wordt gehouden.

**Vraag nr. 307 (BZ 1992)
van 22 september 1992
van mevrouw M. VOGELS**

Mechelsesteen weg op grondgebied Edegem- Kontich-Hove — Verkeersveiligheid

Naar aanleiding van een dodelijk ongeval aan de Mechelsesteenweg (grondgebied Edegem-Kontich-Hove) is de onrust over de verkeersonveiligheid op deze baan opnieuw toegenomen. Na onderhandelingen werd de toegelaten snelheid reeds teruggebracht van 120 naar 90 kilometer per uur. Dit blijkt ontoereikend.

Concreet dringen de inwoners aan op de volgende maatregelen :

- Een statuutwijziging van de Mechelsesteenweg, namelijk het statuut van bebouwde kom in plaats van onbebouwd. Volgens de burgemeester van Edegem zouden er door de Vlaamse Gemeenschap reeds voorstellen zijn gedaan.
- Verkeerstechische inspanningen zoals **snelheidsremmende** maatregelen. Zo heeft de gemeente Edegem voorgesteld in haar **verkeersleefbaarheidsplan** om de Mechelsesteenweg te voorzien van fietspaden, afgescheiden van de weg door een groenstrook.
- Snelheidsbeperking van 90 tot 50 kilometer per uur. Dit met duidelijke snelheidscontroles door rijks- wacht of politie.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Welke initiatieven werden er reeds genomen om de verkeersveiligheid op de Mechelsesteenweg te verhogen ?
2. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de statuutwijziging van de Mechelsesteenweg ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Vlaamse Minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

**Vraag nr. 308 (BZ 1992)
van 23 september 1992
van de heer J. ULBURGHS**

A 2 in Heusden-Zolder — Geluidsoverlast

Zullen er nog bijkomende geluidsdempende maatregelen worden genomen bij de autosnelweg A 2 tussen Brussel en Aken ter hoogte van Heusden-Zolder, gehucht Viviersel ?

**Vraag nr. 310 (BZ 1992)
van 29 september 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

E 40 in Affligem — Geluidsoverlast

De buurtbewoners van de Bellekouterwijk te Affligem dringen reeds verschillende jaren aan op het plaatsen van een geluidsscherm om het lawaai veroorzaakt door het verkeer van de nabijgelegen E 40 te milderen.

Een aantal jaren geleden antwoordde het departement van Openbare Werken dat er eerst geluidsmetingen dienden te gebeuren vooraleer maatregelen konden worden overwogen. Deze geluidsmetingen werden verricht en men kwam tot de vaststelling dat het plaatsen van een geluidsscherm aan de Bellekouterwijk gunstig kon worden geadviseerd.

1. Is de Minister op de hoogte van de resultaten van de geluidsmetingen ?
2. Wanneer zal er een geluidsscherm tussen de E 40 en de Bellekouterwijk worden geplaatst ?
3. Wat zal de kostprijs zijn van de plaatsing van een geluidsscherm ?

Vraag nr. 313 (BZ 1992)
van 1 oktober 1992

van de heer H. VAN DIENDEREN

Vlaamse wegen — Aanpassingen

Kan de Minister een antwoord geven op volgende vragen in verband met enkele wegen ?

1. Wanneer krijgt de N 116 Ranst-Wommelgem een behoorlijk fietspad ?
2. Wanneer wordt het deficiënte wegdek N 116-Ranst-N 14 aangepakt ?
3. Wat behelzen de noodmaatregelen voor de E 313 Ranst-Limburg precies ? Wanneer zullen die afgevoerd zijn ?
4. Wordt er gedacht aan geluidsschermen ter hoogte van de verkeerswisselaar E 313-E 34 ? Wanneer zouden die geplaatst zijn ?

Vraag nr. 314 (BZ 1992)
van 1 oktober 1992

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gewestweg Brussel-Asse-Aalst in Affligem — Verkeersveiligheid

Op 6 februari 1992 vernam ik dat er een herinrichtingsplan voor de Brusselbaan te Hekelgem (Affligem) in opmaak was. Het bepaalde dat de 3 rijstroken op 2 rijstroken zouden worden gebracht en dat een fietsstrook voor beide rijrichtingen zou worden gerealiseerd. Dit plan zou in de eerste helft van de maand **april** voor advies en akkoord worden voorgelegd aan het gemeentebestuur van Affligem.

De werken kaderen in een reeds goedgekeurde aanname die het **terugbrengen** van het rijwegprofiel van 3 naar 2 rijstroken met beperkte middelen (wegmarkeringen) behelst, evenals het aanbrengen van veiligheidszones naast de fietsstroken, het accentueren van beveiligde oversteekplaatsen met veiligheidsafsluitingen enzovoort.

De Minister zei : "Mits goedkeuring van de opgestelde plannen kan de uitvoering gebeuren vanaf mei 1992".

1. Bestond er in 1985 een plan, opgemaakt door het

ministerie van Openbare Werken van uit te voeren herstructureringswerken aan de Brusselbaan **op** het grondgebied Hekelgem en meer bepaald voor het traject tussen "Napoleon" en de Nieuwe Kassei ?

2. Is het plan reeds voor advies voorgelegd **aan** het gemeentebestuur van Affligem ?
3. Wanneer zal men eindelijk de beloofde herstructureringswerken uitvoeren ? Ze waren reeds gepland voor mei 1992.

Vraag nr. 315 (BZ 1992)

van 1 oktober 1992

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gewestweg N 211 Grimbergen-Meuse — Snoeien van bomen

Langs de gewestelijke weg N 211 van Grimbergen naar Meuse, de Vilvoordsesteenweg, staan hoogstammige bomen die in geen jaren werden gesnoeid. Het gevolg is dat de elektrische luchtleidingen regelmatig verward geraken vermits zij door de kruinen van de bomen lopen.

Een ander gevolg is dat de openbare verlichting volledig is overgroeid door de kruinen van de bomen. De openbare verlichting heeft dus geen enkele functie meer. De intercommunale Sibelgas, die ook voor de elektriciteitsbedeling instaat, heeft laten weten aan de gemeente Meuse dat het plaatsen van een moderne straatverlichting geen zin heeft zolang de bomen langs de steenweg niet worden gesnoeid.

De bomen behoren toe aan het Vlaamse Gewest terwijl de verlichting ten laste valt van de gemeente. Na twee jaren is het bevoegde ministerie reeds zover geraakt dat het het advies van de dienst Groen heeft gevraagd.

Wanneer zal men overgaan tot het uitvoeren van de noodzakelijke snoeiwerken ?

Vraag nr. 318 (BZ 1992)

van 2 oktober 1992

van de heer G. ANNEMANS

Afrit Brasschaat en Bredabaan — Fileprobleem

Ik stelde destijds aan de vorige Minister van Openbare Werken, de heer J. Sauwens, een schriftelijke vraag over de verkeerssituatie aan de afrit Brasschaat (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 15 van 10 juni 1991, blz. 758).

Mijn suggestie om door middel van een verlenging van de middenstrook van de afrit één inrijstrook te creëren op de Bredabaan, werd door de Minister achteloos weggewuifd ten voordele van een advies dat hij zou inwinnen bij verkeersdeskundigen, advies dat heeft resulterend in het plaatsen van verkeerslichten.

Terwijl de hele herprofilering van de afrit en van de Bredabaan destijds tot doel had files te vermijden op de Bredabaan, en uiteindelijk resulteerde in files op de afrit en op de autosnelweg, heeft de oplossing die de voorganger van de Minister daar nu aan gegeven

heeft, voor gevolg dat er nu files staan zowel op de Bredabaan als op de afrit.

Is de Minister hiervan op de hoogte en heeft hij maatregelen genomen om te komen tot een inrijstrook op de Bredabaan ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 74 (BZ 1992)
van 21 september 1992
van mevrouw M. AELVOET

Centrum van Tienen — Organiseren van stadsbusdienst

Onlangs formuleerde de Tiense Verkeerscommissie het verzoek tot het herinrichten van een stadsbusdienst in Tienen. Meer dan tien jaar heerste in Tienen de tendens om bussen uit het stadscentrum te weren. Dit heeft tot gevolg dat alleen de bussen richting Leuven en Geldenaken de Grote Markt aandoen. Andere lijnen die de Tiense regio bedienen zijn grotendeels verdwenen. In het kader van de herwaardering van het openbaar vervoer en met het oog op het vrijwaren van de leefbaarheid van het stadscentrum is bovenvermelde vraag dan ook zeer welkom. Bovendien hebben de Tiense handelaars een zekere mentaliteitswijziging ondergaan. Zij merken terecht op dat de afwezigheid van een adequaat openbaar vervoer in de binnenstad het winkelende publiek naar de winkelcentra buiten de stad leidt.

Een studie van Opbouwwerk Interleuven toonde bovendien ondubbelzinnig aan dat in de Tiense regio een rechtstreeks verband blijkt te bestaan tussen de werkloosheid bij vrouwen en de afwezigheid van een openbaar vervoer die naam waardig.

Onlangs bereikten ons echter berichten dat De Lijn eerder weigerachtig staat ten opzichte van bovenvermelde vraag. De maatschappij zou slechts bereid zijn een buslijn in te leggen indien de stad de tekorten bijpast. Gezien de precare financiële situatie van de stad Tienen **wordt** het stadsbestuur hier voor een dilemma geplaatst.

Acht de Minister het, ondanks de vrij negatieve bedrijfsvooruitzichten, niet aangewezen speciale aandacht aan deze regio te schenken en een constructieve houding aan te nemen ten aanzien van de Tiense Verkeerscommissie ?

Vraag nr. 75 (BZ 1992)
van 21 september 1992
van mevrouw M. AELVOET

Leuvense jaarbeurs — Pendeldienst door particuliere busexploitant

Tijdens de voorbije jaren verzorgde de openbare ver-

voermaatschappij De Lijn een pendeldienst tussen de verschillende stadsdelen en de Leuvense jaarbeurs. Deze dienst werd door het organiserend Handelsverbond gratis aan de bezoekers van de beurs aangeboden. Dit is een unieke gelegenheid om een groot publiek te bereiken en het openbaar vervoer als aantrekkelijk alternatief naar voren te schuiven.

Dit jaar zag het Handelsverbond echter af van de medewerking van De Lijn omdat de openbare vervoermaatschappij merkelijk duurder bleek dan particuliere busexploitanten. Ondanks de bijzonder scherpe concurrentie stond De Lijn echter wel toe dat de privé-exploitant gratis gebruik maakte van haar faciliteiten, zoals bijvoorbeeld haltes en parkeerplaatsen. De afwezigheid van De Lijn tijdens deze manifestatie staat in schril contrast met andere lovenswaardige initiatieven in de Leuvense regio, zoals de feestbus tijdens de eindejaarsfeesten en tijdens Marktrock.

Door de bijzondere opdracht, vervat in het beheerscontract, om in 1993 het reizigersaantal bij een zelfde aantal kilometers met twee procent te laten toenemen, is een bijzondere marketingcampagne ongetwijfeld aangewezen. Het geschetste incident is in dit opzicht eerder negatieve publiciteit voor de openbare vervoermaatschappij.

Acht de Minister het niet wenselijk de openbare vervoermaatschappij in staat te stellen om tijdens dergelijke manifestaties onder concurrentiële voorwaarden naar buiten te treden ?

Vraag nr. 77 (BZ 1992)
van 25 september 1992
van de heer W. VERREYCKEN

Gebruik van private autobussen voor vervoer personeel — Belemmeringen

Volgens het VBO-tijdschrift zou het gebruik van autobussen van privé-bedrijven voor het vervoer van personeel belemmerd worden door een goedkeuringsvoorschrift. De maatschappijen voor openbaar vervoer zouden de mogelijkheid hebben een marge-tarief te verplichten op basis van een standaard kostprijsstelsel. De bedenking die daarbij wordt gemaakt is dat dit stelsel geen correcte weerspiegeling zou zijn van de werkelijke kostenstructuur.

Kan de Minister mij het volgende meedelen ?

1. Moet de goedkeuring wel degelijk worden verleend aan privé-bedrijven ?
2. Zo ja, hoe komt het standaard kostprijsstelsel tot stand ?
3. Is een dergelijke prijsvereenkomst niet in strijd met de Europese wetgeving ?
4. Overweegt de Minister eventueel stappen om deze belemmeringen weg te werken ?

256	01.10.1992	L. Appeltans	<i>Grindgroeve in Meeuwen-Gruitrode — Exploitatievergunning</i>	11
257	02.10.1992	L. Barbé	<i>Bedrijf Moens in Wichelen — Bodemverontreiniging</i>	11
258	02.10.1992	M. Capoen	<i>Duingebieden kust — Inventarisering</i>	12
259	02.10.1992	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Faciliteitengemeenten — Bouw van sociale huurappartementen</i>	12
261	09.10.1992	J. Eeman	<i>Extra bouw van sociale woningen — NV Domus Flandria</i>	13

T. KELCHTERMANS, Vlaamse Minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

237	03 -07.1992	M. Vogels	<i>Isolatie- en ventilatievoorzieningen — Aansprakelijkheid architecten en aannemers</i>	27
299	14.09.1992	F. Ghesquière	<i>Fietspaden in West-Vlaanderen — Aanleg in 1992</i>	28
302	18.09.1992	M. Capoen	<i>Autosnelweg A 18 — Doortrekking tot Franse grens</i>	28
304	○ 21.09.1992	D. Van der Mae- len	<i>Wegenwerken in Denderstreek — Bijkomende middelen</i>	35
305	○ 21.09.1992	L. Barbé	<i>Maaibeheer Denderbermen — Vernieling plantengroei</i>	36
3 0 6	○ 22.09.1992	E. De Groot	<i>NV Zeekanaal — Omvorming tot parastatale B</i>	36
307	○ 22.09.1992	M. Vogels	<i>Mechelsesteenweg op grondgebied Edegem-Kontich-Hove — Verkeersveiligheid</i>	36
308	○ 23.09.1992	J. Ulburghs	<i>A2 in Heusden- Zolder — Geluidsoverlast</i>	36
309	25.09.1992	M. Aelvoet	<i>Leuven — Geplande herinrichtingswerken</i>	13
310	○ 29.09.1992	E. Van Vaeren- bergh	<i>E 40 in Affligem — Geluidsoverlast</i>	36
311	30.09.1992	R. Van Hooland	<i>Intercommunales — Gegevens</i>	14
312	01.10.1992	L. Appeltans	<i>Gewestplannen — Opname van lijninfrastructuren</i>	29
313	○ 01.10.1992	H. Van Diende- ren	<i>Vlaamse wegen — Aanpassingen</i>	37
314	○ 01.10.1992	E. Van Vaeren- bergh	<i>Gewestweg Brussel-Asse-Aalst in Affligem — Verkeersveiligheid</i>	37
315	○ 01.10.1992	E. Van Vaeren- bergh	<i>Gewestweg N 211 Grimbergen-Meise — Snoeien van bomen</i>	37
316	02.10.1992	M. Aelvoet	<i>Agrarisch gebied in Neerijse (Huldenberg) — Bestemmingswijziging</i>	14
317	02.10.1992	M. Capoen	<i>Gewestplan Veurne- Westkust — Wijziging</i>	14
318	○ 02.10.1992	G. Annemans	<i>Afrit Brasschaat en Bredabaan — Fileprobleem</i>	37
327	16.10.1992	E. Van Vaeren- bergh	<i>Uitbreiding NV Ijsfabriek in Eversem (Meise) — Risico's voor omgeving</i>	15
328	16.10.1992	J. Geysels	<i>Socio-culturele instellingen — Kredieten voor vormings- en ontwikkelingswerk</i>	15
4	22.10.1992.	E. Van Vaeren- bergh	<i>Niras in Dessel — Geplande uitbreiding op terreinen Belgoproces</i>	15

H. WECKX, Vlaamse Minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

69	01.09.1992	J. Eeman	<i>Radio Donna — Gegevens</i>	30
80	22.09.1992	F. Dewinter	<i>BRTN-journalisten — Politiek neutrale houding in privé-leven</i>	30
81	24.09.1992	L. Standaert	<i>BRTN-programma Het huis van wantrouwen — Deelname politici</i>	16
82	24.09.1992	F. Dewinter	<i>Cultuurpactwet — Begrip democratische vereniging</i>	16
83	28.09.1992	L. Standaert	<i>BRTN — Objectiviteit nieuwsuitzendingen, mededelingen en informatieve programma's</i>	17
84	30.09.1992	H. Suykerbuyk	<i>Vlaamse Gemeenschapscommissie — Correcte benaming</i>	17
85	02.10.1992	M. Capoen	<i>Vlamingen in de wereld — Contacten en steun</i>	18

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse Minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

135	22.09.1992	E. Schuermans	<i>ARGO — Werkingsmiddelen</i>	18
136	23.09.1992	L. Standaert	<i>Centrale raad ARG0 — Verkiezing</i>	20
137	23.09.1992	L. Standaert	<i>Centrale raad ARG0 — Kandidaturen verkiezingen</i>	20
138	23.09.1992	L. Standaert	<i>Gemeenschapsscholen — Vacatures directeursfunctie</i>	21
139	24.09.1992	L. Standaert	<i>Loopbaan in het onderwijs — Mutatie naar hoger onderwijs van het korte type</i>	21
141	02.10.1992	G. Annemans	<i>Komen — Vlaamse school</i>	21
142	05.10.1992	R. Van Hooland	<i>Kabinetten — Samenstelling en organisatie</i>	22
145	09.10.1992	L. Standaert	<i>Effectieve lesopdracht — Discriminatie tussen netten</i>	23
157	14.10.1992	E. Baldewijns	<i>Beroepsonderwijs — Overstap naar algemeen vormend of technisch onderwijs</i>	23

J. SAUWENS, Vlaamse Minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

45	17.06.1992	R. Van Hooland	<i>Sint-Niklaaskerk in Gent — Restauratie</i>	31	
47	23.06.1992	J. Eeman	<i>Beschermde monumenten — Restauratieprojecten</i>	33	
54	08.07.1992	J. Ulburghs	<i>Commanderij van Duitse Ridderorde in Gruitrode — Bescherming</i>	33	
74	0	21.09.1992	M. Aelvoet	<i>Centrum van Tienen — Organiseren van stadsbusdienst</i>	38
75	0	21.09.1992	M. Aelvoet	<i>Leuvense jaarbeurs — Pendeldienst door particuliere busexploitant</i>	38
77	0	25.09.1992	W. Verreycken	<i>Gebruik van private autobussen voor vervoer personeel — Belemmeringen</i>	38

L. DETIEGE, Vlaamse Minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

1	20.10.1992	J. Valkeniers	<i>PMS-centra — Statuut geneesheren</i>	24
---	------------	----------------------	---	----

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse Minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

52		14.09.1992	M. Maertens	<i>Dienst Gezins- en Bejaardenhulp — Tegemoetkoming aan toenemende thuiszorg</i>	33
53		18.09.1992	M. Capoen	<i>Personenbelasting — Gewest- en gemeenschapsaandeel</i>	34
54	0	28.09.1992	G. Anthuenis	<i>Ziekenhuizen — Openbaarheid erkenningsverslagen</i>	39
56	o	29.09.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>OCMW-ziekenhuizen en -rusthuizen — Weddebijslag voor buitengewone prestaties</i>	39
57	0	29.09.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Psychiatrische kliniek Sint-Alexius in Grimbergen — Mensonwaardige omstandigheden</i>	39